

Задачы гаспадарчага кіраўніцтва ў сувязі з павышэннем хлебных цэн

«Правда» у перадавіцы піша: «Згодна з пастановамі лініівага пленуму ЦК аб загатоўцы хлеба новага ўраджаю і, у прыватнасці, аб павышэнні хлебных цэн, урадам ужо прыняты і апублікаваны неабходныя рашэнні. Яны павінны быць у самы кароткі тэрмін даведзены да самых шырокіх мас сялянства. У даны момант трэба арыентаваць раз'ясняльную работу за максімальнае пашырэнне азімага лінію ў надыходзячую пасейную кампанію. Трэба памятаваць, што да сяўбы засталася ўсяго толькі тры тыдні. Кожны дзень павінен быць на ўвазе.

Разам з тым, нам трэба прадумаць пытанне сучаснага кіраўніцтва народнаму гаспадаркаю нашай краіны з пункту погляду ўплыву павышаных хлебных цэн. Трэба аддаць сабе справаздачу ў тым, што будзе значна павышэнне хлебных цэн для народнага гаспадаркі ў цэлым.

Набліжаецца складанне гадавых плянаў па разгортванні гаспадаркі. У хуткім часе, на падставе кантрольных лічбаў, прыдзецца даваць ужо аператыўныя ўказанні па розных галінах нашага гаспадарчага жыцця.

Задача заключаецца ў тым, каб ва

Усіх плянах і ўказаннях быў загадаў ўлічаны ўплыў павышаных хлебных цэн. Уплыў павышаных хлебных цэн на напружанасць бюджэту, крэдыту, прамысловага гаспадаркі і г. д. мы павінны паралізаваць шляхам рашучай эканоміі выдаткаў загатоўчых органаў. Павышэнне хлебных цэн, якое азначае перадачу звыш 100 мільянаў руб. сялянству на цане хлеба, патрабуе ад нашай прамысловасці вялікага напружання сіл, сродкаў і энэргіі. Павышэнне хлебных цэн можа быць дыскрэдытавана ў вачох сялянскіх мас і пазбаўлена стымулюючай сілы, калі павышаным прыбыткам наступленым сялянства ня будзе процістаяць павышанае таварнае забеспячэнне.

На гледзячы на ўсю напружанасць у сродках, партыя ні ў якім выпадку ня можа ісці па скарачэнне капітальных работ. На згортаць індустрыялізацыю, а разгортаць яе—такія лініі партыі, такая задача; не скарачэнне капітальнага будаўніцтва і, нават, не стабілізацыя яго, а пашырэнне ў першую чаргу цяжкай індустрыі,—такі шлях.

Максымум рацыяналізацыі, максымум павышэння прадукцыйнасці працы.

„КРАСІН“ НАКІРОЎВАЕЦА ДЛЯ РЭМОНТУ ў БЛІЖЭЙШЫ ПОРТ Праз два тыдні зноў пачнуцца пошукі Амундсэна

Паведамленне праф. Самайловіча

МАСКВА, 20. Камітэт па аказанні дапамогі „Італіі“ атрымаў учора ад праф. Самайловіча паведамленне, што а 8-й гадзіне 19 ліпеня „Красін“ прыбыў у Кінгабэй. „Красін“ зашоў сюды з прычыны гангрэнны нагі ў Марыяно і неабходнасці хуткай аперацыі.

Па прыбыцці „Красіна“ у Кінгабэй на ледакол прыбыў упоўнаважаны італьянскага ўраду капітан Раманья, які выказаў пажаданне ад імя італьянскага ўраду і Нобіле. Ледакол наведваў і вітаў экспедыцыю таксама шведскі капітан Торнборг.

Праф. Самайловіч паведамляе, што ў Кінгабэй прыдзецца патраціць ня менш 10 дзён на пагрузку вады і 5-6 дзён на пагрузку вугалю, а ремонт руля „Красіна“ тут вярціць зусім немагчыма. Капітан „Красіна“ т. Эга лічыць немагчымым ісці ў лёд без рамонту руля і срубам.

Таму праф. Самайловіч лічыць неабходным для рамонту і забеспячэння вугалем і харчам ісці ў адзін з партоў Эўропы. Уся гэта работа займе 14-16 сутак. За гэты час Чухноўскі, які застаецца з гідрапланам у Кінгабэй, паспее прывесці ў парадак апарат.

Пасля рамонту „Красін“ у поўнай гатоўнасці зноў будзе шукаць групу Александры і Амундсэна. „Чыта ды Мілано“, якая накіравалася ў Нарвэгію, даведзўшыся аб далейшай выратаваўчай рабоце „Красіна“, вернецца ў Кінгабэй. Шведы хочуць таксама прыняць удзел у работах нашай экспедыцыі і намераны пагрузіць на борт „Красіна“ два малых гідрапланы.

Далей праф. Самайловіч перадаў

радыёграму Нобіле ад 13 ліпеня аб якой раней упаміналася ў друку, але якая не давала ўпэўненасці, што італьянцы будуць далей шукаць групу Александры і Амундсэна.

Камітэт вгадзіўся з думкай экспедыцыі аб неабходнасці накіраваць ледакол у адзін з бліжэйшых партоў Нарвэгіі, або Швецыі. Выбар порту будзе залежаць ад адлегласці і ад магчымасці вярціць у ім рамонт і пагрузку ў максімальна кароткі тэрмін. Чухноўскаму даны загад вярціць рамонт самалёту ў Кінгабэй і да павароту „Красіна“ рабіць толькі пробныя палёты. У камітэце выказваюць упэўненасць, што, прыкладна, праз два тыдні „Красін“ аднавіць выкананне сваёй задачы—пошукі Амундсэна і групы Александры. Камітэт вітае прапанову шведскіх лётчыкаў аб сумесных дзеяннях іх гідрасамалётаў і „Красіна“.

Камітэт выказвае жаль аб скажэнні радыёграмы „Красіна“ ў адносінах да радыё Нобіле ад 13 ліпеня, якое выклікала ў Маскве сумненні ў жадаанні італьянскага ўраду вярціць далей пошукі групы Александры і Амундсэна.

Таму камітэт запатрабаваў ад праф. Самайловіча сапраўдны тэкст радыё Нобіле.

Тэкст гэтай радыёграмы Нобіле, перасланы Самайловічам 19 ліпеня, зусім з'яўляецца камітэтам, гэтак, сама, як і паведамленне аб намеры „Чыта ды Мілано“ вярнуцца на Шпітборген для сумесных дзеянняў з „Красіным“.

Дзе Амундсэн?

БЭРЛІН, 20. Як паведамляе стагелмскі карэспандэнт „Берлінэр Тагблат“, у аўтарытэтных колах Швецыі мяркуюць, што Амундсэн, ды-

трыхон і Гільбо знаходзяцца разам з тым частым экіпажу „Італіі“, якая была ўнесена з абалочкай дырыжабля. У Швецыі думваюць, што абедзве групы яшчэ жывыя, хоць ужо 55 дзён нічога неведома аб групе Александры. Распад ледажных палёў у зоне дзе паводле меркаванняў, знаходзіцца група Александры, адбываецца даўжэй. Таму ў Швецыі разлічваюць, што „Красін“ пры яго паўторным рэйсе, удацца прапрацава значна далей на поўнач.

Эўрапейскі друк аб працы савецкай экспедыцыі

СТАКГОЛЬМ, 19. Апошнія нумары буржуазна-радыкальнай газеты „Палітыкан“, якая шырока распаўсюджана ў Даніі, удзяляюць імат месца гераічным учынкам экспедыцыі ледаколу „Красін“ і савецкіх лётчыкаў. Газета між іншым піша:

„Якая дзіўная ігра лёсу, які настаіў напрымірыма ідэялічных ворагаў—фашыстаў і бал шавікоў у цэнтры драмы. З аднаго боку—„Італія“ і Нобіле. За імі фашызм. З другога боку—„Красін“ і Самайловіч. За імі стаіць усямі існасці балшавізм, Савецкая Расія, якая яшчэ і абмяня шамлеўца, як барбарская і бесчалавечная краіна. Але вось, іменна, гэтыя „барбары“, гэтыя ворагі „цывілізацыі і культуры“ пры першым закліку аб дапамозе кінуліся выконваць яе і выканалі яе блз шуму, блз рэкламы, блз саптыміталізмамі. Гераічныя учынкы „Красіна“ азначаюць, што Савецкая Расія ў паняцці чалавецтва ўвайшла член як роўнасьляна і раўнапраўная краіна ў кола культурнага эўрапейскага краіны.

Няўжо-ж гэтыя гераічныя учынкы застаюцца блз выніку ў палітычным адносінах Эўропы да Савецкага ўраду?

Вечар савецка-амерыканскага збліжэння

МАСКВА, 21. 20-га ліпеня ў дзелавым клубе адбыўся арганізаваны ўсесаюзным таварыствам культурнай сувязі з заграіцай вечар у юнар дэлегацыі амерыканскіх навуковых дзеячюў.

На вечары прысутнічалі члены праўлення ВОЭС, адказныя працаўнікі НЭЗамесныя Спраў, намеснік прэзідэнта расійска-амерыканскага гандлёвага палату Чарльз Сміт, дырэктар Амторуу Т. Брон і прадстаўнікі гандлёвага савецка-амерыканскіх арганізацыяў.

Адкрываючы вечар старшыня ВОЭС т. Каменева, вітаючы амерыканскую навуковую дэлегацыю выказаў надзею, што гэта дэлегацыя з'явіцца „хоць маленькім ваконачам у асягальненні працы аб СССР у Амерыцы“ і рассяе ўсе тым думкі, якія поўна часта друкую часта выдае за сапраўдныя аб СССР.

Тав. Луначарскі ў сваёй прамаве

ахарактарызаваў історыю развіцця ў СССР навукі, народнай асветы, мастацтва, літаратуры і тэатру. Тав. Луначарскі падаў словы аднаго з прыяжджаўшых у СССР амерыканца, які заявіў, што „Ваша школа самая горшая па сваёй матэрыяльнай забяспечанасці, але самая найлепшая з усіх школ сьвету па сваёй матэрыяльнай устаноўцы“.

Адказаючы на прывітанні, член амерыканскай дэлегацыі праф. Олдс-рэкстар аднаго з буйнейшых універсітэтаў Амерыкі—адзначыў, што дэлегацыя з вялікай зацікаўленасцю наведвала савецкія ўстановы. Яе удзівіў ітаркі тэм развіцця і шырокі размах навукі ў СССР. Ад імя дэлегацыі праф. Олдс заявіў, што дэлегацыя пасля азнамлення з навукавымі і вываўчымі ўстановамі адносіцца да паставоўкі народнай асветы ў СССР з вялікім і шчырым паважэннем.

Сустрэча М. Горкага ў Харкаве

М. Горкі ў Бану

БАКУ, 21. З Рацова ў Бану прыбыў Максім Горкі. М. Горкі аглядаў нафтавыя промыслы.

Тыраж пазыні 1927 г.

НІЖНІ ТАГІЛ, 20. Пачаўся шооты тыраж 10-ціпроцантовай выйгрышной пазыні 1927 году. У склад тыражнай камісіі ўвайшлі прадстаўнікі ад мясцовых арганізацыяў, а таксама рабочыя і сялянскія арганізацыі ад усіх аіруг Уралу.

Моцная наваліца

СМАЛЕНСК, 21. Учора у Сычоўскім павеце пранеслася моцная наваліца з градам. Градам выбіта 10.000 гектараў пасеваў. Ад грому здарылася 32 пажары.

Утраты вялікія. Дзяржотрах перавёў у Сычоўку 80.000 руб. для аказання дапамогі насельніцтву. Для гэтай жа мэты осія губвыкананому, якая зарыз адбываецца, асыгнавала 5.000 р. Анрэм таго, пастаюлена паслаць у пацярпеўшыя раёны неабходную колькасць хлеба.

У ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ

Падгатоўка да прыезду Пілсудскага

У Вільню прыехалі міністар грамадзянае працы Марачэўскі з дырэктарам шляхавага дэпартаменту Нэстаровічам, маршалам Сойму Дашыноні і палноўнік Прыстор, які з'яўляецца афіцэрам для спецыяльных даручэнняў пры Пілсудзіні.

Марачэўскі знаёўся аглядам шооў і транцэпа на літоўскім паграніччы, а таксама разам з Дашыноні адбіў некалькі важных нарадаў з мясцовымі дзеячамі.

Прыезд Марачэўскага. Дашынскага і Прыстора ставіцца ў сувязь з падгатоўкаю да дыманстрацыйных вайсковых манэўраў на літоўскім паграніччы і да прыезду ў Вільню Пілсудскага.

Няма дурных.

Дзеля адоўтвораці падпісчыкаў спыніла сваё іонаванне законная ў Вільні эніатарам Багдановічам часопісь: „Праваслаўная Беларусь“.

На абарону „Грамады“

17-га ліпеня на шосе пад Вільню быў вывешаны чырвоны сьцяг з надпісам: „Трэбуем звальнення засуджаных у турмы грамадаўцаў!“

Палітычны працэс

18-га ліпеня ў Вільні павінен быў адбыцца суд над 7 чалавекамі, абвінавачанымі ў прыналежнасці да кампартыі. Дзеля няўкі сьведкаў—паліцыйска і глдомыя з грамадаўскага працэсу праакатараў Бабіча і Вышынскага, справа адложана.

Макс Гельц у радох нямецкае кампартыі

БЭРЛІН, 20. Макс Гельц сёння прыняў удзел у пасяджэнні сакратарыяту ЦК нямецкай кампартыі. Пасля пасяджэння адбылося ўшанаванне М. Гельца. Збэрлейн у сваім прывітанні пералічыў бягучыя задачы кампартыі і выказаў упэўненасць, што Гельц і іншыя амінігаваныя палітычныя будуць вярціць далей рэвалюцыйную барацьбу ў радох кампартыі.

Уадказнай прамове М. Гельц падкрэсліў, што ён і іншыя палітычныя абавязаны сваім вызваленнем націску нямецкага пралетарыяту на чале з кампартыяй і заявіў аб сваёй

цвёрдай рашучасці працаваць у радох кампартыі і на ўказаным ёй пасту.

Ушанаванне закончылася пляннем „Інтернацыяналу“.

БЭРЛІН, 20. На гледзячы на моцную зморанасць у выніку нэрвовага напружання апошніх дзён, М. Гельц рашыў у бліжэйшы час наведць некаторыя рабочыя раёны Нямеччыны і ў першую чаргу Фохтлянд, дзе ён у 1921 г. кіраваў рэвалюцыйнымі бойкамі. Потым Гельц мяркуе наведць Рурскую вобласць і Гале.

Эгіпэт---пад ботам ангельскіх імперыялістых

Роспуск эгіпэцкага парламанту

ЛЕНДАН, 20. Агенцтва „Рейтэр“ паведамляе: „Учора, увечары, старшым абедзвюх палат Эгіпту ўручаны копіі каралеўскага дэкрэту аб роспуску сенату і палаты дэпутатаў на тры гады.“

Войскі нападатове

ЛЕНДАН, 20. Паводле вестак в Александры, Эгіпэцкі ўрад адправіў войскі ва ўсе буйныя гарады Эгіпту.

Напярэдадні адкрытага канфлікту

ЛЕНДОН, 20. „Манчэстэр Гардыян“ задае пытанне, як паступіць Англіі, калі партыя эгіпэцкіх нацыяналістых будзе супроцьдзейнічаць рашэнню ўраду аб роспуску парламанту і ў Егіпце разгарыцца адкрыты канфлікт?

Хто забойцы Абрэгона

НЬЮ-ЁРК, 20. Як паведамляюць з Мэнсоно, начальнік паліцыі Зэртучэ (прыхільнік Абрэгона, назначаны Найёсам начальнікам паліцыі пасля забойства Абрэгона) заявіў, што оьведства вывешціла ўдзел у забойстве рэакцыйных клерыкальных колаў.

Пагрозы пілсудчыкаў Літве

ВАРШАВА, 21. Орган Пілсудскага „Глоо Праўды“ піша: „Калі Вальдэмаро чанае, што Польшча пачне ваенныя дзеянні, дык ці не належныя хутчэй апраўдаць гэтыя чаканні?“ Газета пагражае Літве «катастрафічнымі вынікамі», калі Вальдэмароа паранейшаму будзе „іграць в пряткі“.

Нямецкі ўрад згадзіўся прапусціць Бела Куна

ВЕНА, 20. З Бэрліну паведамляюць, што нямецкі ўрад згадзіўся, «у відзе прыцельскай услугі ў адносінах да Аўстрыі» прадаставіць права Бела Куна праехаць праз Нямеччыну.

ПАРТЫЯ АБ ХЛЕБНЫМ ПЫТАННІ

(Пастановы піпеньскага пленуму Усе КП(б))

У сялянстве шмат разоў з паводу хлеба. Шмат усяіх чутак, што забароняць вольны продаж хлеба, што загатоўкі хлеба вяліся так узмоцнена таму, што на носе вайна і да таго падобнае. Кожны бядняк і серадняк павінен зусім ясна і в толкаем разабрацца ў нашым становішчы з хлебам. Недарэчных чутак няма чаго слухаць. Партыя і савецкі ўрад ні ад каго не хаваюць сваёй высокай палітыкі і становішча з хлебам. Нядаўна зб'іраўся пленум (агульны сход) Цэнтральнага Камітэту Усе КП(б), які з поўнай яскасцю вырашыў усе гэтыя, для многіх незразумелыя, пытанні. Гэтыя пастановы павінны ведаць уся працоўная вёска.

Труднасці з хлебам у нас былі са студзеня гэтага году, яны ісцьч яшчэ і зараз. Галоўная прычына тут у тым, што наша сялянская гаспадарка яшчэ вельмі мала дае хлеба і ве паспявае за попытам. Таму і партыя, і савецкая ўлада шмат клапацяцца аб тым, каб увяньць сялянскую гаспадарку, асабліва праз лепшыя шляхы—праз буйную калектывную гаспадарку.

Але ўсё-ж і цяпер магло-б ня быць такога цяжкага становішча з хлебам, калі-б ня было зроблена раду памылак, якія адкрыта прызнала партыя: мы вельмі мала аблажылі леташнім падаткам кулака, а таму ён і прытрымліваў хлеб, мы не даволі доб-

ра паставілі забеспячэнне вёскі гарадскімі таварамі; цэны на хлеб у нас ніжэй цэн на іншыя с.-г. прадукты; хлебазагатоўкі в восені вяліся вельмі вяла. Вось усе гэтыя памылкі і недагледзі давалі да таго, што да студзеня недабор хлеба складаўся ў 128 мільянаў пудоў.

Узнікла пагрова для забеспячэння Чырвонай арміі, рабочых і сялян спажываючых раёнаў. Пры гэтым развілася кулацкая спекуляцыя хлеба. Таму прышлося моцна націснуць для таго, каб наладзіць хлебазагатоўкі. Ужываліся надзвычайныя меры: суд за хаваньне хлеба, а ва многіх мясцох і абход двароў для запису хлеба і забарона рынкаў. Ва многіх выпадках на мясцох ужываліся зусім незаконныя меры. Апраўданьне тут у тым, што хлеб неабходна было загатоўці, нельга было дапускаць пагрозы голаду для Чырвонай арміі і рабочых.

Але гэтыя меры былі іменна надзвычайнымі, часовымі мерамі. Партыя ні ў якім выпадку ня зб'іралася вярціць барацьбу з кулаком шляхам яго «раскулачвання», партыя рашуча заяўляе аб тым, што новая эканамічная палітыка, што вольны гандаль пікім не адмяняюцца.

Часовыя надзвычайныя меры дапамагі папеліць хлебазагатоўкі. І партыя цяпер рашуча паставіла безадкладна-ж скончыць з надзвычайнымі мерамі, а іменна: спыніць

абход двароў, незаконныя вобскі і ўсякага роду парушэнні рэвалюцыйнай законнасці, не дапушчаць ніякіх спроб закрываць рынкі, рабіць раскладку па адцы хлеба і г. д.

Партыя намяціла і рад шляхоў для таго, каб вярціць продаж хлеба больш выгодным для сялянства: пэўнае павышэнне цэн на хлеб у адносінах да розных хлебных культур і з падлікам умоў данага раёну; сваячасовы вавоз прамысловых тавараў у хлебазагатоўчыя раёны і больш правільнае размеркаванне прамтавараў.

Для таго, каб палепшыць забеспячэнне хлебам, гэта справа павінна быць лепш арганізавана так, каб ня было перавыдаткаў хлеба, што было да гэтага часу. Мясцовыя загатоўшчыкі павінны клапаціцца аб забеспячэнні хлебам мясцовых-жа спажыўцоў, якія не ўваходзяць у агульны дзяржаўны плян.

Скасуюваючы надзвычайныя меры, партыя ні ў якім выпадку не адмаўляецца ад барацьбы з кулаком. Гэта барацьба павінна ісці таксама ўзмоцнена, але не на падставе надзвычайных мер, ня шляхам «раскулачвання», а шляхам усё большай арганізацыі беднаты, узмацнення яе саюз з серадняком, шляхам ўздыму сялянскай гаспадаркі і ўсё большага ўзмацнення таварнага звяроту паміж горадам і вёскай.

О. П.

ЦК КП(б)Б аб шэф-рабоце

Становішча шэфскае работы нездавальняючае.—Партыйныя арганізацыі слаба кіравалі гэтай работай. Амаль зусім адсутнічала ўвага шэфскай рабоце з боку прафсаюзаў. ЦК КП(б)Б надае вялікае значэнне шэфрабоце

Сакратарыят ЦК КП(б)Б, заслухаўшы даклад аб становішчы шэфскай работы ў БССР, адзначыў, што паўсямесна зьменшыўся колькасны склад шэфарганізацый пры адначасовым пагоршанні сацыяльнага складу. Узрос лік служачых і вучняў за лік рабочых. У радзе рабочых раёнаў шэфадзяленні зусім распаліся.

—Кіраўніцтва з боку партыйных арганізацый шэфработай значна паслабла і амаль зусім адсутнічала ўвага да яе з боку прафэсійных арганізацый. Недастаткова працавалі камсамольскія арганізацыі.

XV з'езд УсеКП(б) і XI з'езд КП(б)Б ня ўнеслі пералому ў рабоце шэфскай таварыстваў БССР.

У сувязі з тым сакратарыят ЦК паставіў лічыць работу шэфарганізацый ў БССР нездавальняючай і вынес цэлы рад прапановаў якія павінны зрабіць пералом у напрамку ажыўленьня гэтай работы, і ў асноўным звязана да таго, што:

склад шэфарганізацый павінен быць перагледжан з мэтай палепшэння іх сацыяльнага складу. Дапушчаецца правядзенне пераарганізацыі там, дзе яна не праводзілася пасля 15-га партыздзёна. Неабходна прыняць рашучыя меры па ўцягненні рабочых і работніц з прадпрыемстваў у шэфтаварыства.

На кіруючую работу ў шэфтаварыствах павінны быць высуныты працаздольныя актывісты, як партыйныя, так і беспартыйныя рабочыя і работніцы ад варштату. Шэфарганы павінны вызваліцца ад «ганаровых членаў». Лічыць шэфработу, як адну з галоўнейшых партнагураў.

Прыняць рашучыя меры да правядзення ў жыццё дырэктыву партыі аб каапераванні і калектывізацыі сельскай гаспадаркі, шляхам арганізацыйна-гаспадарчай дапамогі з боку шэфтаварыстваў прычым асабліва ўвага павінна быць звернута на пытанні нясавае барацьбы ў вёсцы, дапамогу партыі ў рабоце з беднотай і батрацтвам, унікаючы ў гэтай рабоце кампанейства і выпадкасасці.

Работу шэфадзяленняў неабходна ўзмацніць шляхам наладжвання ўнутры-выхаваўчай і масавай работы аддзяленняў. Рэгулярныя сходы членаў, сваячасовы збор членскіх узносаў, палепшэнне сувязі з вёскай і вывучэнне жыцця падшэфнай вёскі з мэтай кааперавання і калектывізацыі сельскай гаспадаркі і разгортвання культурна-асветнай работы, антырэлігійнай прапаганды, барацьбы з алькагалізмам—вось тыя пытанні, якія павінны групаваць навакол слаба ўвагу шэфу.

Выпадкі няўгоднасці работы шэфу з арганізацыямі падшэфных раёнаў, а таксама работа праз галаву мясцовых арганізацый, павінны быць рашуча знішчаны.

Для выхоўвання шэфскага актыву павінны ўтварацца гурткі і семінары, уцягаючы ў іх, у першую чаргу, беспартыйных рабочых і работніц ад варштату—членаў таварыства.

Ня глядзячы на малую колькасць значных сродкаў, вызначаюцца шэфарганізацыямі для непасрэднай работы ў вёсцы (Віцебск—да 10.000 р. у год), наглядзеца няўмеласць іх скарыстання і няздольнасць прыцягнуць ініцыятыву і сродкі саміх сялян і вясковых грамадзкіх арганізацый. Шэфарганізацыям неабходна ўстанавіць рацыянальнае скарыстанне сваіх сродкаў: раённыя бюджэты, складанне метававых фондаў, пераход на план-дагавары з сялянамі і вясковымі грамадзімі арганізацыямі, абмежаваныся маштабам на вышэй сельсавету.

У звязку з тым, што ў друку да самага апошняга часу не асвятлялася практычная работа шэфарганізацый, прапанавана рэдакцыям газет зжыць гэта шляхам прыцягнення рабселькораў да гэтай працы. Акруговыя газеты павінны правесці агляд шэфскай работы на лепшае шэфадзяленне.

—Партарганізацыям неабходна ўзмацніць кіраўніцтва шэфскамі арганізацыямі на мясцох шляхам наладжвання работы фракцыі шэфтаварыстваў, перыядычным заслухоўваннем іх дакладаў і аб'яўленнем, дабіўшыся падліку іх работы і рэальнага правядзення ў жыццё пастаноў XV з'езду УсеКП(б) і XI з'езду КП(б)Б а таксама сыстэматычнай правяркі даных дырэктывы.

Акругам неабходна весці сыстэматычную працу перад пачаткам асноўных палітычных кампаній і па асобных пытаннях работы ў вёсцы (перавыбары саветаў, калектывізацыя, аграпрацоўка, культура і інш.) і ўзмацніць штодзённае кіраўніцтва і інструктаванне нізавых шэфадзяленняў (нарады сакратароў шэфадзяленняў, нарады актыву, узаемнае абследаванне і г. д.).

Акрамя гэтага, сакратарыят ЦК даручыў аддзелу ЦК па рабоце ў вёсцы і агітпрому вывучыць практыку работы з актывам у Віцебскай і Бабруйскай шэфарганізацыях і распаўсюдзіць яе на другія арганізацыі. З гэтай жа мэтай даручана вывучыць практыку Аршанскай шэфарганізацыі па падрыхтоўцы з беднаты і батрацтва кадраў арганізатараў калектывнай гаспадаркі.

Партыйнае будаўніцтва

Абгаварэнне адозвы ўсеКП(б)

Наступленне на самакрытыку

(Ячэйка Белмясгандлю, Мінск).

Бюро партыйнае ячэйкі Белмясгандлю паставіла на агульным адкрытым партсходзе абгаварэнне адозвы ЦК УсеКП(б).

Даклад даручылі зрабіць дырэктару, а сход, у сувязі з тым, што дакладчык збіраўся паехаць у Маскву, быў скліканы ў нечаровым парадку. Прышоў час сходу і з агульнага ліку рабочых і служачых В.М.Г. у 60 чалавек, сабралася ўсяго 22 чал., а партыйцаў з 18 чал. зьявіліся 9 і камсамольцаў з 6—усяго 2 чал.

Дзе прычына? Папершае, з боку часткі партыйцаў і камсамольцаў яшчэ ня ажыта недысцыплінаванасць, і надрутое—казэннае апавішчэнне аб такім сходзе.

Сход не адбыўся, і яго адлажылі да чарговага партдня. Да сходу многія збіраліся выступіць у спрэчку, асабліва партыйцы і рабочыя каўбаснай фабрыкі. А як прышлося, дык на сходе выступіла ў спрэчку ўсяго 4 таварышы замест таго, што на кожным сходзе звычайна выказваецца ня менш 10 чалавек. Прычына тут аусім простая; ня было падтрымання з боку ячэйкі гэтай актыўнасці, і дэклічым свой даклад зрабіў так, што на актыўнасць палажыў цяжкі камень. У сваім дакладзе ён сказаў, што ў звязку з «рэканструктыўным перыядам, культурным, тэхнічэским і механічэским пад'ёмам хазяйсва нашай страны, самокрытыка і крытыка вообце неабходна здарова, а не такая, кан

«Гусі з пірагамі», или «Рай для растратчыкаў», такая крытыка нічэмна, беспольная».

На адно з запытанняў, «ці патрэбны псеўданімы?»—дакладчык адказаў так:

— У нас, у савецкай пралетарскай дзяржаве пры дыктатуре пралетарыята псеўданімаў не патрэбна, гэта не капіталістычная дзяржава, дзе робяць ганенні на рабкораў.

У спрэчках выступілі сакратар Белмясгандлю і бухгалтар, якія былі надта лёзавыя з дакладчыкам, а адваін з іх дабавіў:

Мы гарантаваны, што наша адміністрацыя ідзе і будзе ісці па правільным шляху...

Такім чынам, як быццам і крытыка ў нас ня к месцу. А сакратар ячэйкі, напрыклад, сказаў, што ў замятцы «Рай для растратчыкаў», маюцца недакладнасці: Васілейскі растратчык ня 200 руб., а 114, а ў Віцебску было растратана ня 5.000, а 6.500 р. і вось калі ў крытыцы ёсць адно слова няпраўды, дык яно кладзе пляму на 10 слоў праўды.

—Наогул кажучы, сход быў скамечан. Аб'ектам абстрэлу для дакладчыка было «няро», напісаўшае «Рай для растратчыкаў».

Памойму, лічыць прапрацаваным пытанне аб самакрытыцы нам ніяк нельга, трэба або склікаць другі сход, або даручыць кожнаму партыйцу добра ўдзяць адозву ЦК УсеКП(б).

Выкрытыя недахопы—вынікі абгаварэння адозвы

(Слуцк)

Невялікі раённы цэнтр у Беларусі—Слуцк, можа зафіксаваць рад вялікіх і маленькіх недахопаў, у асноўным выяўленых пры абгаварэнні адозвы ЦК УсеКП(б) аб самакрытыцы.

Для прыкладу завод РВК на ўрочышчы, які больш за ўсё звязан з сялянствам акружаючых вёсак, мае млын і лесасіліну. Але загадчык заводам Эцінц пастараўся зрабіць так, што сяляне з пагардаю глядзяць на завод і на самога загадчыка. Да вольна паказаць на тое, што атрымаўшы або адаўшы грошы, ніколі ніякіх дакумантаў не атрымаеш. Загадчык Эцінц заісаваў іх у запісной кніжцы. Вось тут і павер яму—правільна ён заісаваў, ці не. Калі бухгалтар РВК патрабаваў у яго справаздачу, дык Эцінц адказаў: «Ты ведаеш, што я партыец, а ты проста спец. Глядзі, у мяне пмаг не нарышаешся!» Зразумела, у гэтай справе РВК вінаваты таму, што ён адваў розныя распараджэнні, а Эцінц іх ніколі ня думаў выконваць, а РВК адносіўся спакойна да гэтай справы. Гэта гісторыя зараз нявыяўлена і трэба лічыць, што будучы прыняты адваедныя меры.

Некалькі раз у мясцовым друку паведзлася, што ў кааперацыі працуюць спекулянты, які робяць «слешкі», ня глядзячы на катэгорыячкую пастанову бюро райкому аб іх звальненні. Вось для прыкладу два спекулянты Найман і Розін, іх

і ня думаець звальняць. Нахай жыўць пад крыльмі савецкай кааператывы і зашыбаюць грошы.

У нас на заводах праводзіцца вытворчых нарады. Гэта, зразумела, добрая справа. Але зусім дрэнна, калі нашы гаспадарнікі, амаль ня ўдзельнічаюць у іх рабоце і атрымаваецца такі малюнак, што рабочыя нас крытыкуюць, паказваюць на недахопы, даюць парады, а слухаць няма каму. Выходзіць, што выступаючыя рабочыя гавораць упустую. Гэтым забіваецца ініцыятыва рабочых, якія пачынаюць пагаворваць «гавары, не гавары, а толку ніякага няма, ужо лепш маўчаць».

Наша кааперацыя мае вялікі фонд па каапераванні беднаты. Аказваецца, што да гэтага часу кааператывыя былі каапераваны за кошт гэтага фонду такія сяляне, якія плацяць падатку на 50, 70 і 100 руб. Праўда, такіх нямнога, але калі ўлічыць, што да гэтага часу кааперавана 188 беднякоў, дык працэнт даволі вялікі. Зусім зразумела, чаму неабходна перагледзець склад каапераваных за кошт фонду беднаты і ў далейшым у гэтай справе трэба мець больш асыражожны падыход з боку кааператараў.

Гэтыя асобныя факты, якія адносяцца да ўсіх галін нашай работы, гавораць аб няўмеласці цэлага рада недахопаў, якія ў парадку самакрытыкі часткаю выяўлены, а часткаю выяўляюцца і зусім зразумела, чаму зараз неабходна настойліва ўважліва за выкараненне нашых недахопаў.

Партыец.

ПАРТХРОНІКА

Прыём у вяржэрную саўпартшколу

Вяржэрная саўпартшкола мае сваёй мэтай падрыхтаваць больш свядомага граматычнага правадніка задач, што стала перад рабочай клясай і на партыі, для чаго знаёміць слухача з асноўнымі марксысцка-ленінскай тэорыі, стратэгіяй, тактыкай і бігучымі задачамі ўсеКП(б) і КП(б)Б, а таксама пашырае агульнасвядомую падрыхтоўку.

У вяржэрную саўпартшколу прымаюцца, рэкамадаваныя ячэйкамі члены і кандыдаты КП(б)Б, ЛКСМ і беспартыйныя рабочыя, якія маюць падрыхтоўку ў аб'ёме нармальнай падрыхтоўкі. На другі год навуцальня ў саўпартшколу прымаюцца таварышы, якія маюць падрых-

тоўку ў аб'ёме першага году навуцальня.

Школа працуе 2 дні ў тыдзень: панядзелак і пятніца, з 7 гадз. 45 мін. да 9 гадз. 45 мін.

Вучоба ў вяржэрнай саўпартшколе прыстасоўваецца да выканання партбавяжкі.

Таварышы, якія жадаюць займацца ў вяржэрнай саўпартшколе, надаюць заяву ў РК ад 20 ліпеня, дзе АПА РК сумесна з апартам і ачэск усе заявы пераглядаюць і накіроўваюць 1-га жніўня ў АПА акругному, адкуль яны будуць накіраваны ў саўпартшколу.

Вывучэнне практыні выканання пастаноў XV з'езду УсеКП(б) і XI з'езду КП(б)Б па пытаннях працы ў вёсцы

Сакратарыят ЦК паставіў правесці ў ліпені-жніўні м-цах вывучэнне практыні выканання пастаноў XV з'езду УсеКП(б) і XI-га з'езду КП(б)Б па пытаннях працы ў вёсцы. Для вывучэння вызначаны акругі Магілёўская, Бабруйскай і Мяскай, на адным раёне з кожнага акругі. Акрамя таго даручана Паладкам, Мааўрскаму, Аршанскаму і Гомельскаму акругномам самастойна арга-

нізаваць правярку раёнаў па вытрымку з тым, каб матэрыялы і вывады былі прысланы для распрацоўкі ў вясковы аддзел ЦК.

У звязку з гэтай пастаовай на месцы наладжывана т. г. Копалю, Фрыдланд, Аскерка і Зыбка. Акругкомы ад сабе таксама асылаюць у раёны адказных працаўнікоў па вывучэнні практыні выканання пастаноў пастаноў

РЭЗАЛЮЦЫ ПЛЕНУМУ ЦК КП(б)Б:

I. Па дакладу, аб выніках масавай правяркі фактычнага скарач. адм.-гасп. выдаткаў за 1-е п'ягодзьдзе 1927-28 г.

1. Пленум ЦКК адзначае, што ажыццэўленне намечанага, у выніку распрацоўкі і зацверджання каштарысу на 27-28 г. па ўсіх вёввённых кіраўніцтва і гаспадаркі, скарачэння адм.-гасп. выдаткаў, якое павінна даць да 8 міль. эканоміі на задаваленне патрэб прамысловасці, сельскай гаспадаркі і культурнага будаўніцтва, знаходзіцца пад пагрозаю зрыну ў сілу адсутнасці каштарыснай дысцыпліны. Праведзеная сіламі РСІ і прафсаюзаў (эканом. і вытворч. камісіі) правярка фактычных выдаткаў бягучага гаспадарчага году выкрыла шэраг буйных парушэнняў каштарыснай дысцыпліны, налічча шэрагу фактаў бюракратычнага абыходу дырэктывы партыі і ўраду аб 20 проц. перацяжкі і неапамятнага выдаткавання сродкаў, ня толькі дала ілюстрацыю ажыццэўлення 20 проц. скарачэння на шэрагу ўстаноў прадпрыемстваў, але і поўнаю

3. У метах поўнага ажыццэўлення дырэктывы аб 20 проц. таксама забеспячэння поўнай каштарыснай дысцыпліны Пленум ЦКК прапануе: а) Прэзідыўму ЦКК і ўсім акр. НК-РСІ найбольш поўна выявіць усе выпадкі грубага парушэння каштарыснай дысцыпліны і вінаватых кіраўнікоў устаноў і прадпрыемстваў прыцягнуць да адказнасці.

б) Абавязваць усіх кіраўнікоў устаноў і прадпрыемстваў дакладна прытрымлівацца зацверджаным каштарысам, і дапусціўшым перавыдатак у 1-м п'ягодзьдзі шляхам жорсткай эканоміі ў 2-гім п'ягодзьдзі ўкладзіць у каштарыс. Пленум папярэджвае, што парушэнне каштарысаў і бюракратычнага абыходу дырэктывы партыі будучы разглядацца, як растрата дзяржаўных сродкаў.

в) Улічваючы, што вялікім тармагам у часе правяркі фактычнага выканання каштарысаў за 1-е п'ягодзьдзе выяўлялася незнаёмства і няўдзел прафарганаў у іх складанні, прыступіць да падрыхтоўкі каштарысу на 1929 г. пры шырокім удзеле грамадзкіх арганізацый і рабочых мас, устанавіўшы як правіла, што вышэйстаячы арганізацыі ня могуць прыняць да зацверджання каштарысаў без папярэдняй прапрацоўкі гэтай вытворчымі і эканам. камісіямі і агульным сходам

II. Па дакладу бюро скар. гаў НКРСІ БССР

1. Лічыць, што на падставе дырэктывы II пленуму ЦКК КП(б)Б ад 3-III г. г. па пытанні аб барацьбе з бюракратызмам і валалітай, у працы Бюро Скар. гаў маюцца наступныя дасягненні:

а) праведзены сходы на рабочых прадпрыемствах, дзе былі пастаўлены справаздачы Бюро Скар. гаў, абраны рабочыя засідателі для ўдзелу ў працы Бюро Скар. гаў;

б) уцягнут у працу актыв ад камсамольскіх ячэек, прафарганаў, рэв. камісій, рабкораў, ад гарсавету, а таксама члены ЦКК і партасідацеля;

в) праведзена 48 пасяджэнняў з удзелам рабочых засідателюў, на якіх разгледжаны 354 справы (з іх на прадпрыемствах было 9 пасяджэнняў);

г) палепшана праца па прыёме наведвальцаў, якія асабіста звяртаюцца ў Бюро Скар. гаў па рознастайных пытаннях шляхам сваячасовага рэагавання праз адваедныя ўстано-

Х. Б.

Два зьезды ў Коўні

Гэтымі днямі ў Коўні амаль адначасова адбыліся два зьезды, якія, як нельга лепш, характарызаваць сучасныя грамадзкія настроі ў Літве.

Адзін з гэтых зьездаў, гэта—зъезд саюзу самакіраўніцтваў Літвы, якія пачалі ў німліскай фашыскага ўраду тым, што зьяўляюцца цытадэлью апазыцыйных партыяў—народнай і сацыяльна-дэмакратычнай. На гэтым зьездзе пачалі ідуць і прыдушаныя.

У зьездзе прымаў ўдзел 27 дэлегатаў. У цэнтры ўвагі зьезд стаў урадавы законапраект аб рэарганізацыі самакіраўніцтваў. Ковенскі бургомістр Вілейшыс наведваў, што на просьбу даць яму копію законапраекта, дэпартамент самакіраўніцтваў адказаў, што такое няма. Усё-ж прадстаўніку Панясеку—Ландаў удалося адескуць яе адабыць.

Законапраект уводзіць рад абмежаваньняў, якія па сутнасьці скасоўваюць самакіраўніцтва. Узросні цэна павышаецца для выбаршчыкаў да 24-х (замест 20) і для абіраемых да 30 гадоў. Выбарчае права пашыраецца толькі на галоўнага члена сям'і. Апрача таго, уводзіцца адукацыйны і маёмасны цэнз. Пазбаўляюцца выбарчага права тыя, хто атрымаў дапамогу, пэнсію і г. д. Выбаршчык павінен прабыць пэўны час на адным месцы. Гэта абмежаваньне закранае, галоўным чынам сельска-гаспадарчыя і сезонных рабочых, якія прымушаны ў пошуках работы часта змяняць свай месца пражываньня. Бургомістр не абавязаны, а пазначаюцца. Лік ленаў у праў змяняецца ў два разы. Але з гэтае колькасці толькі палова абіраецца, а рэшта пазначаецца.

З дэбатаў выявілася, што ажыццяўленьне законапраекту пагражае поўным скасаваньнем самакіраўніцтва ў Літве. Нават пры існуючым усеагульным выбарчым праве трудна знайсці аднаведных кандыдатаў у глянцы. Увадзеньне законапраектам столькіх цэнзаў яшчэ пагоршыць справу ў гэтых адносінах.

На гледзячы на рэзкую крытыку законапраекта, зьезд нічога лепшага ня мог прыдумаць, як абраць дэлегацыю да прэзідэнта рэспублікі для абмяжваньня яго з думкаю большасці дэлегатаў на гэтым пытаньні.

Амаль адначасова са зьездам саюзу самакіраўніцтваў Літвы адбылася канфэрэнцыя «цэнтру каталіцкае чыннасьці», які зьяўляецца баювай арганізацыяй вайніцкага клерыкалізму. У прынцыпальна зьезд саюзу самакіраўніцтваў, на канфэрэнцыі пачалі бадыры настроі. Праўда, пачынаючы арганізацыя літоўскіх клерыкалаў—хрысьціянска-дэмакратычная партыя знаходзіцца ў апазыцыі да ўраду Вальдэмараса. Гэта ня пачынаецца, аднак, грамадзкай арганізацыі тых-жа клерыкалаў—«цэнтру каталіцкае чыннасьці», які кіруецца непасрэдна Ватыканам, знаходзіцца ў добрых адносінах з фашысцкім ўрадам. «Цэнтр каталіцкае чыннасьці» дасканала ўрадуе, што фашызм стварыў вельмі спрыяючую абстаноўку для яго дзейнасьці. Цэнтр гэты ўжо выкарыстаў для сваіх мэт ліквідацыю фашысцкім ўрадам усялякіх ня толькі левых рэвалюцыйных, але мала-малых ліберальных арганізацыяў, раскінуўшы сваю сетку па ўсёй Літве.

За два гады існаваньня фашысцкай улады, цэнтр паспеў развіць энергічную дзейнасьць. Так, напрыклад, у Ковенскім раёне ёсьць усяго 104 месцы, дзе можна стварыць аддзелы цэнтру, а такіх ўжо ёсьць у 82 месцах. Увесь раён падзелен на 17 акруг, за дзейнасьцю якіх наглядаюць ксяндзы. У дзень карапаў паны, «цэнтр» арганізаваў у Коўні ўрачыстае свята. Была склікана канфэрэнцыя ксяндзоў, якія прымалі актыўны ўдзел у рабоце «цэнтру». Цэнтр азырнуў асаблівую ўвагу на работу сярод моладзі. Была склікана канфэрэнцыя саюзу моладзі «Павасарыс». Пры ўсім аддзелам арганізуюцца бібліятэкі і сэкцыі моладзі.

Канфэрэнцыя даручыла «цэнтру» наладзіць бівізія сувязі з саюзам «Павасарыс» і «Атэітынікаў», ствараць гурты для рэлігійнага і маральнага выхаваньня моладзі і арганізаваць саюз дзяцей «Ангелос Саргасу».

Апрача таго, канфэрэнцыя запрапанавала праўдзеньню «цэнтру» палажыць усё сілы для зьнішчэньня непараўменнага з арганамі ўлады.

Чорная клерыкальная зграя сее сваё агрутнае насенне на фашысцкай ніве, угноенай крывёй рэвалюцыйных рабочых.

А. Л.

лёка нямюўнае ажыццяўленьне 20 проц. скарачэньня па шэрагу ўстаноў прадпрыемстваў, але і пэўныя зьмены ў арганізацыі каштарысаў, асабліва ў прамысловасьці на заводзкіх выдатах, часткова кааперацыі, асабліва сельска-гаспадарчай, па транспарце і інш. арганізацыяў, штучнае павалічэньне адмін. выдатаў па дзяржаўным і мясцовым бюджэце за кошт пазабюджэтных сродкаў.

2. Пленум ЦКК адзначае, што прызыў партыі к рабочым і служачым «сузіць на сабе праз прафсаюзныя арганізацыі непасрэды контроль над фактычным правядзеньнем 20% скарачэньня» знайшоў жыцьцёвы выхад у шэрагу арганізацыяў уманьні грамадзкую ўвагу да справы зьніжэньня вытворчых выдатаў, стварыў значны рух у рабоце шэрагу арганізацыяў і вытворчых камісіяў, павысіў непасрэды іх удзел і садзейнічаньне гаспадарнікам у разьвязаньні гэтай задачы. Адзначаючы палічча шэрагу прыкладаў правільнай паступаючай грамадзкага контролю праз нязавыя прафартыны (ячэйка Харчтрэсту, ВСНГ, БКС, НКФ, вытворч. каміс. дражджавога заводу «Заря», пиваварнага «Пралетары» і інш., пленум канстатуе, што значная частка арганізацыяў падыйшла да пытаньня фармальна, не правіўшы павіннай увагі і настойлівасьці ў намячэньні канкрэтных шляхоў да зьніжэньня накладных выдатаў, а раўно да ажыццяўленьня прыёмных рашэньняў, часта па рэне кіраўнікоў устаноў і прадпрыемстваў і часта з-за адсутнічэньня павінага кіраваньня і практычнай дапамогі з боку значнай часткі РК, парт. ячэек і прафарганізацыяў (акруговыя аддзяленьні і ЦП паасобных саюзаў). Асобна неабходна адзначыць недастатковую інфармацыю мас (рабочых сходаў) аб прымаемых камісіямі рашэньнях і слабасці ініцыятывы на рацыяналізацыі апарату. Адзначыць працу, праробленую саюзам саўгандыслужачых. Адсутнасьць узгодненасці ў кіраваньні работай па зьніж. выдатаў між ВСНГ і ЦСНС.

Адзначаючы невыкананьне Дзярж-фінанткантэлем узятых на сабе абавязкаў аб правярцы сваімі сіламі 50 проц. устаноў, якія знаходзяцца па дзяржаўна-мясцовым бюджэце, а таксама адсутнасьць грамадзкасці і сувязі з грамадзкімі арганізацыямі пры правядзеньні правэркі ў частцы устаноў.

3. Пленум ЦКК адзначае, што прызыў партыі к рабочым і служачым «сузіць на сабе праз прафсаюзныя арганізацыі непасрэды контроль над фактычным правядзеньнем 20% скарачэньня» знайшоў жыцьцёвы выхад у шэрагу арганізацыяў уманьні грамадзкую ўвагу да справы зьніжэньня вытворчых выдатаў, стварыў значны рух у рабоце шэрагу арганізацыяў і вытворчых камісіяў, павысіў непасрэды іх удзел і садзейнічаньне гаспадарнікам у разьвязаньні гэтай задачы. Адзначаючы палічча шэрагу прыкладаў правільнай паступаючай грамадзкага контролю праз нязавыя прафартыны (ячэйка Харчтрэсту, ВСНГ, БКС, НКФ, вытворч. каміс. дражджавога заводу «Заря», пиваварнага «Пралетары» і інш., пленум канстатуе, што значная частка арганізацыяў падыйшла да пытаньня фармальна, не правіўшы павіннай увагі і настойлівасьці ў намячэньні канкрэтных шляхоў да зьніжэньня накладных выдатаў, а раўно да ажыццяўленьня прыёмных рашэньняў, часта па рэне кіраўнікоў устаноў і прадпрыемстваў і часта з-за адсутнічэньня павінага кіраваньня і практычнай дапамогі з боку значнай часткі РК, парт. ячэек і прафарганізацыяў (акруговыя аддзяленьні і ЦП паасобных саюзаў). Асобна неабходна адзначыць недастатковую інфармацыю мас (рабочых сходаў) аб прымаемых камісіямі рашэньнях і слабасці ініцыятывы на рацыяналізацыі апарату. Адзначыць працу, праробленую саюзам саўгандыслужачых. Адсутнасьць узгодненасці ў кіраваньні работай па зьніж. выдатаў між ВСНГ і ЦСНС.

Адзначаючы невыкананьне Дзярж-фінанткантэлем узятых на сабе абавязкаў аб правярцы сваімі сіламі 50 проц. устаноў, якія знаходзяцца па дзяржаўна-мясцовым бюджэце, а таксама адсутнасьць грамадзкасці і сувязі з грамадзкімі арганізацыямі пры правядзеньні правэркі ў частцы устаноў.

4. Пленум ЦКК прапануе ўсім партарганізацыям наўхільна сачыць за поўным ажыццяўленьнем дырэктывы партыі і ўлады аб скарачэньні выдатаў, уманьніўшы кіраўніцтва арганізацыяў масавага кантролю грамадзкіх арганізацыяў зьвярнуўшы асаблівую ўвагу на сапраўднае кіраўніцтва з боку прафсаюзаў гэтай работай і аказаньня нязавым ячэйкам практычнай дапамогі ў справе вывучэньня і намячэньня канкрэтных шляхоў да скарачэньня накладных выдатаў.

5. Пленум ЦКК КП(б)В яшчэ раз напамінае ўсім кіраўніком устаноў і прадпрыемстваў, што 20-проц. скарачэньне выдатаў павіна быць замацавана работай па рацыяналізацыі апарату, што без такой работы, правадзімай імі разам з прафсаюзнымі арганізацыямі (фабкомы, мясцома, вытв. і эканом. камісіі), ня можа быць у поўнай меры забясьпечана дасягненьне прыкметанай партыяй і ўрадам максымальнай эканоміі дзяржаўных сродкаў. У прыватнасьці, неабходна поўнае ажыццяўленьне закону аб пашырэнні правоў прадпрыемстваў і ўмацаваньне адказнасьці рахунковага апарату за правільнае выдзеньне рахункаводства і сваячасовае прадстаўленьне баянасаў (мясцовая і дзяржаўная прамысловасьць), асабліва ўвага стварэньню простага, таннага і яснага вучоту і сывавадачасьці.

6. Адзначаючы значную працу, праробленую друкам у гэтай справе, Пленум прапануе органам друку, у прыватнасьці насценгазетам, шырай скарыстаць вынікі правэркі для суровай крытыкі ўсіх тых, хто так або інакш бюракратычна абыходзіць выкананьне дырэктыў

рагаваньня праз адпаведныя установы:

а) палепшыць сувязь з пракуратурай і рэдакцыямі газет, што дае магчымасьць у большай частцы злішчыць існуючы паралелізм паміж працай Бюро Скаргаў пракуратурай і рэдакцыяй, у выніку чаго тэрмін праходжаньня скаргаў значна скараціцца.

2. Побач з гэтым адначасна пачаць:

а) недастатковае асьвятленьне ў друку дзейнасьці як ЦБС, таксама і акруговых і недастатковае вывучэньне і аб'яўленьне паступаючага матар'ялу ў Бюро Скаргаў;

б) недастатковае рэагаваньне некаторых устаноў на запытаньне Бюро Скаргаў і фармальны адпіскі; тэрмін праходжаньня скаргаў, зьвязаных з высвятленьнем праз іншыя установы, зьяўляецца вялікім;

в) недастаткова праца на арганізацыі кіраўніцтва прыцягваемым у працу В. С. рабочым—членаў саюзу, слабое разгортваньне адчынных пасяджэньняў па разгляду скаргаў на прадпрыемствах.

3. У далейшай рабоце прапанаваць Бюро Скаргаў НК РСІ, а таксама і Акр. Бюро Скаргаў:

а) дабіцца найкарацейшага тэрміну праходжаньня скаргаў, прыцягваючы да адказнасьці асоб за несваячасовы адказ на запытаньне Бюро Скаргаў;

б) уманьніць кіраваньне рабочымі засядацельямі, добраахвотнікамі і актывам, больш уцягваючы іх у практычную працу па высвятленьні паступаючых скаргаў;

в) дабіцца дэталёвага вывучэньня і аб'яўленьня паступаючага матар'ялу ў Бюро Скаргаў для мэты прапрацоўкі практычных выгадаў;

г) шырай асьвятляць дзейнасьць Бюро Скаргаў у друку шляхам зьяўленьня ў мясцовых газетах паступаючага Бюро Скаргаў і вынікаў рассьледваньня па наступваючых скаргах;

д) практыкаваць і далей разгляд характэрных скаргаў на прадпрыемствах і сялянскіх сходах, а таксама перыядычна рабіць сывавадачы аб рабоце В. С. перад рабочымі і сялянскімі масамі і ў першую чаргу ў тых мясцовасьцях, адкуль найбольш паступае скаргаў.

4. Даручыць Прэзыдыуму ЦКК распарадаць мерапрыемствы па палепшаньні прыёму наведвальцаў у ўстановах і на прадпрыемствах, таксама па атрыманьні неабходных сывавадаў

над і і надрукавала ў якасьці ўступнага артыкулу «Інфляцыя гісторыі», нейкага былога польскага абшарніка ў Латвіі, падпрэўшага ад латвійскае зямельнае рэформы і эміграваўшага потым у Польшчу. Аўтар-абшарнік адразу выказавае скаргу на тое, як 10 год таму назад у «дні вызваленьня айчыны» была «неасьцярожна перакрэсьлена» 300-гадовая польская мінуўшчына ў Латвіі. Польшча замест стараньняў аб далучэньні Латвіі да сябе дапамагла заўладдаць ёю Латвіі.

Далей гэты абшарнік адкрыта зьяўляе выказаньне сваіх прэтэнзій да Латвіі з Дзьвінскай і Краслаўскай урачыстасьцю. Ход яго думак такі. На Дзьвінскай урачыстасьці прэзідэнт Латвіі прызнаўся, што ён павінен дапамогі Латвіі не змагла-б адабраць Латвію і «невядома, што сталася-б з гэтаю часткаю Латвіі, у якой мы знаходзімся. калі-б ня польская дапамога».

Аўтар-абшарнік прычэпліваецца да гэтых слоў латвійскага прэзідэнта і заяўляе:

«Вось-жа гэты пэўны Латвіі...»

Катастрафічнае становішча ў Прыбалтыцы

Вось ужо некалькі тыдняў па ўсёй Прыбалтыцы баюшына ідуць дажджы, заліваючы вадою палі зямлярабаў. Калі ляціць на ліні Рыга-Рэвэль, адзецца што самалёт ідзе над морам. Лётнік скарыцца на мала клопатаў і літоўскаму селяніну.

Надыходзячы неўраджаі хлеба, ільну і траў ставіць Прыбалтыцыя дзяржавы ў выключна цяжкое становішча. Разьмеры няшчасьця такіх вялікія, што сваімі сіламі яны наўрад ці а ім справядца. Прэса піша аб неабходнасьці дапамогі вонку. У прыватнасьці, латвійскія газеты гавораць аб наўхільнасьці замежнае пазыкі і сапраўды Латвія, Эстонія і Літва зьяўляюцца чыста зямляробчымі краінамі, іх асноўны ўхл—гэта малочная і мясная жывёлагадоўля, а з расьсяў—важнейшая культура зьяўляецца лён. Ня менш 30-40 проц. экварту кожнай з гэтых краін складаюць масла, скуры, мяса, лён, ільняное сям'я і насенны матар'ял. Чакаецца скарачэньне вялікай часткі латвійскага, эстонскага і літоўскага экпарту загіраніцу, а значыцца, зьявіцца прыцёк валюты, такой неабходнай для пакрыцьця ўвогу неабходных для гэтых краін тавараў. Неўраджаі скароціць пакупную здольнасьць сялянства і выклікае зьвужэньне ўнутранага рынку, застой у гандлі і мясцовай прамысловасьці і скароціць наступленьні ў каану. Усе гэтыя зьявы, узятыя разам, ствараюць крайню напружанасьць у эканоміцы Прыбалтыцкіх краін, асабліва без неўраджаў даўдэка ня бліскачая. Вось чаму ў сталіцах Прыбалтыцкіх дзяржаў пачынаюць гаварыць аб наўхільнасьці звароту за дапамогаю да чужаземцаў. Зразумела, капітал некарацейшага паўнамоцтва пастараецца ня толькі намяцця на няшчасьцях прыбалтыцкіх народаў, але і замацаваць свой уплыў у Прыбалтыцы, якую яны з ахвотай хадзілі-б бачыць у данцугу антысавецкага фронту.

Правалася неба і ў Эстоніі. Наогул тут сьлізлявіла неба, але ў гэтым годзе яно так разышлося, што і старажылы ня памятаюць такога дажджлівага лета. Дождж ішоў увесь май і чэрвень. Надыйшоў час пакосу а касьцэ нельга—сенажаці пад вадою. Адусюль крыкі аб тым, што трава гніе. Мінуў час для пасеву бульбы, а яе яшчэ і ня сямлі. Жыта ледзь расьце, ячмень пажоўк. Наўрад ці высьпее да восені і лён. Сяляне прышлі да вываду, што пракарміць скаціну ў гэтым годзе будзе нельга і ўжо зараз пачалі яе распрадаваць. Яны баяцца, што ўвосень цэны на жывёлу катастрафічна зьнізіцца, але ўжо і зараз цана на яе нізкая. Так, народзістую карову на поўдні Эстоніі можна купіць за 20-30 рублёў. Газеты поўны наведальнасьцю аб тым, што год мае быць выключна цяжкім, што пасевы, як відаць, загінулі і што ўсім неабходна ў самым тэрміновым парадку арганізаваць дапамогу селяніну, а ў прыватнасьці наладзіць скуплю жывёлы, бо баяцца, што ў выніку апаціўнай сялян панікі эстонскае жывёлагадоўля скароціцца ў гэтым годзе на 25 проц. Гэта азначае (што на 4 доўгія гады (пакуль падрасьце маладняк) затрымаецца разьвіццё жывёлагадоўлі, на якую ставяць сваю стаўку эстонскія зямляробы.

Эрнэст.

Латвійская Латгалія ці польскія інфлянты

Сьледам за супольнай польска-латвійскай дэманстрацыяй супроць СССР пад час адкрыцьця помніку польскім жаўнерам у Дзьвінску—адбылася падобная-ж дэманстрацыя ў Краслаўцы.

8-га ліпеня г. г., праз два з паловаю тыдні пасля дзейнасьці дэманстрацыі, адбылося ўрачыстае адкрыцьцё помніку на магіле польскіх афіцэраў і жаўнераў, загінуўшых у раёне Краслаўкі ў 1919 годзе. Праграма—тая самая, што і ў Дзьвінску: тыя-ж асобы і тыя-ж ірамысты; толькі на гэты раз ня было ні прэзідэнта Латвійскага рэспублікі, ні старшын латвійскага ўраду, а ірамысты былі больш бледныя і нават поўны вайніцкага антысавецкага палу, вайсковы міністар Латвіі быў на гэты раз больш асьцярожным у выбары выразаў для свае ірамысты.

На Краслаўскай урачыстасьці прысутнічалі: вайсковы міністар Латвіі Каліньш, генерал Данкер, польскі насол у Рызе Лукасэвіч, польскі консул Сьвешчынскі, польскі вайсковы адьдзельнік Тамчук, польскія дэпутаты латвійскага саюму і розныя мясцовыя польскія і латвійскія буржуаз-

ныя дэячы. Пасля прамоў і ўскладаньня вянок, адбыўся банкет, на якім імянітыя ўдзельнікі ўрачыстасьці выпілі і закусілі грунтоўна.

На гэтым, здавалася-б, можна паставіць пункт і спыніцца. Польскай дыпльматыі ўдалося яшчэ раз уцягнуць прадстаўнікоў латвійскага ўраду ў дэманстрацыю польска-латвійскае салідарнасьці, накіраваную супроць СССР. Але аказваецца, што гэтая «сардэчная» згода толькі адзін бок мэдаль. А другім бокам, часова прыкрытым узаемным зьяўленьням і прыяцельскім пацужэньням, ёсьць старое латуньёнае польскі імперыялістычны аб захоне Латгаліі—даўнейшае правінцыі Рэчыпашпалітае Польскае—«Інфлянтаў Польскіх». Асабліва падаграваюцца гэтыя захаўніцкія імкненьні Польшчы ў адносінах да Латвіі польскімі абшарнікамі. Гісторыя вельмі падобная да іх імперыялістычных замераў у адносінах да Савецкае Беларусі і Украіны. Матар'яльны субстрат і там і тут аднолькавы: былыя маўнткі польскіх абшарнікаў. 250.000 гектараў абшарніцкае зямлі, якія забралі ў сваё карыстаньне латвійскія сяляне, увесь час не даюць спакою былым іх уласнікам, і яны вядуць бязупынную агітацыю ў Польшчы за захоп Латгаліі і аднаўленьне «справядлівасьці»—гэта значыць, польскага абшарніцкага зямлякарэстаньня.

Рунарам пакрыўджаных у Латгаліі польскіх абшарнікаў зьяўляецца ў Польшчы «Слова»—орган польскіх абшарнікаў Заходняе Беларусі. «Слова» амаль што ад самага свайго нараджэньня (сёмы ўжо год) агітуе за інтарэсы сваіх латгаліцкіх субратаў, і час ад часу напамінае, што Латгалія гэта-ж «Польскія Інфлянты». Разумеючы, што далучэньне ўсяе Латгаліі без вайны немагчыма, «Слова» ўпарта дамагаецца ад польскага ўраду ўважліва перадаць латвійскім ўрадам пытаньня аб перадачы Польшчы хоць-бы толькі 6 тмін, якія належаць Латвіі на левым беразе Дзьвіны ў раёне Дзьвінску.

Калі польская дыпльматыя пачала старэнна апрацоўваць Латвію, дамагаючыся рэваншу за савецка-латвійскую ганьліваю ўмову, «Слова» вымушана было замацаваць і гук дзьвінскіх прыяцельскіх прамоў, адваляся, наоусім ужо заглушыў гу-

каю невядома што сталася-б, ёсьць б. Польскія Інфлянты. Вядома, што сталася з б. Польскімі Інфлянтамі—яны былі адданы Латвіі.

А Латвія, праводзячы зямельную рэформу, адабрала ад польскіх абшарнікаў 250.000 гектараў зямлі, і аўтар патэтычна ўсклікае:

«Гэтка была ўдзячнасьць незалежнае Латвіі за кроў, праціту ў барацьбе за яе вольнасьць».

Цікавая на сваёй нагласьці ваява: не абшарнікі-ж змагаліся за незалежнасьць Латвіі, не яны правілі «кроў у барацьбе за яе вольнасьць», а заплаты патрабуюць сабе, згодна з сваім старадаўнім вышчаме заўсёды карыстацца вынікамі чужога працы.

Польскія абшарнікі з Латгаліі ад 1919 г. і дагэтуль абівалі і абіваюць парогі польскіх міністэрстваў, просячы, каб Польшча ўступілася за іх перад латвійскім ўрадам спачатку для стрыманьня зямельнае рэформы, а потым—хоць-бы для атрыманьня належнага адшкадаваньня за адабраную зямлю.

Магчыма, што ў Латвіі шмат хто а палітычных колаў прызадумецца над перспектывамі збліжэньня з такім «прыяцелем», які абвясчае сваё частку тэрыторыі «прыяцельскага» суседа, які з Латвійскае Латгаліі хоча зрабіць Польскія Інфлянты.

Эрнэст.

ТВАР КЛЯСАВАГА ВОРАГА

Прадстаўнікі папоўшчыны — на чале контр-рэвалюцыйных элемэнтаў

Да рэвалюцыйнага пераходу ў арганізацыю арміі, якая павінна была абараняць рэлігійную арганізацыю сярод нас, а таксама і выконваць простыя арганізатарскія і духоўныя абавязкі самаўладства. Разбітыя кастрычнікавай урай рэшткі папоўскае арміі ўсё гэта прабуць дзе-ні-дзе праводзіць сваю работу. Атрымаўшы пачынаць на адным месцы, яны пераходзяць у іншае, знаходзячы «папоўшчыны» і «пакінутыя» чадаў у больш шчыльна, малакультурных і адсталых населеннях нашага Саюзу. Пры гэтым прадстаўнікі папоўшчыны вядуць метадычную работу, размяркуючы абавязкі на групы, у залежнасці ад аб'ектаўных прычын часу. Калі сходаць са спэцыяльнага ўраў аб'ектаў: месца працэсу нашага свайі контр-рэвалюцыйнай дзейнасці ўспіска Пашына заняў ерэтэтыка Агапіт Фэзон, які, праўда, некалькі ўстапае першаму на прытлумачэнні свайі контр-рэвалюцыйнай дзейнасці. Прыехаўшы з Масквы і асяліўшыся ў г. Петрыкаве, ерэтэтыка Агапіт арганізаваў вакол сябе групу веруючых, пераважна фанатыкаў, людзей разумова адсталых, а таксама прыцягнуў на свой бок рэакцыяны і кансерватыўны элемент гораду і суседніх вёсак. Умацаваўшы матэрыяльна сярод іх і падтрымліваючы перапіску з вышэйшымі іерархіям Пашыным, Агапіт адчуў ад сабою глебу і пачаў вельмі актыўна агітацыю.

шчэня, а таму кожны хрысціянскі павінен пратэставаць супроць гэтага. На кватэры Агапіта часта адбываліся сходы, якія склікаліся з вялікай канспірацыйнасцю. Адночы, сабраўшы групу сялян-кулакаў в. Сотнічы, ён заклікаў іх пабудавать у лесе каля вёскі манастыр, жыць замкнута і ня выконваць дзяржаўных павіннасцяў і распараджэнняў. Потым Агапіт развіў сваю дзейнасць яшчэ больш актыўна і заклікаў не падпарадкавацца наогул уладзе, ня выконваць яе патрабаванняў, не плаціць падаткаў і г. д. Асаблівым поспехам Агапіт карыстаўся сярод жанчын і асобнай групы антысавецкага элементу, у асобе былых членаў «саюзу рускага народа» — Каралы Васіля, Слуцка Рэагэра, Рудзька Янікі і Каюкала Янікі, якія з 1905 году вядомы ў Петрыкаве, як ярыя чорнасоценцы і падбухторшчыкі нацыянальнай варожасці паміж асобнымі нацыянальнасцямі. У мінулым, звязаныя з паліцыйнай і вядомым у свой час чорнасоценцам, б. членам дзяржаўнае думы, связчэньнікам Януковічам, наладжаньні яўрэйскіх пагромаў і закліку да апошніх, яны ў перыяд грамадзянскае вайны на тэрыторыі Мазырскае акругі дапамагалі разбурачай рабоце пасаосных банд, як напр., Балахоўцаў, палікаў і інш. Усе гэтыя асобы жылі і жыўць вельмі замужна, а Рудзька да апошняга часу знаходзіўся ў царкоўным савецце і меў свой гандаль, у памяшканьні якога склікаліся шматлюдныя сходы і вялікія антысавецкае работа. На такіх сходах гэтыя асобы стараліся ўсімі мерамі перапакладваць рабоце мясцовых органаў улады і выпрацоўвалі метады свайі далейшай контр-рэвалюцыйнай рабо-

ты. Потым сярод насельніцтва яны прапагандавалі, што савецкая ўлада складаецца быццам з былых арыштанцаў, збройнага элементу і «жыдоў», якія, моў, бароняць асабісты добрабыт, рабуюць насельніцтва праз спяганьне падаткаў, страхавых плацяжоў і іншых дзяржаўных павіннасцяў. Такія свае «давады» яны цынічна падмацоўвалі сэнсацыйнымі весткамі аб надыходзячай вайне. аб голадзе, аб недалёкай пагібелі камуністы і звароце манархічнае ўлады і г. д. Сходы суправаджаліся сьпевамі «боже, царя храни». Характэрна, што доўгі час такая антысавецкая дзейнасць памянёных прайдох засвавалася бяз увагі, бо паказаньні маёўшчы контр-рэвалюцыйнае, каб прыкрыць сваю чынасьць, прадэзьялі пры падтрыманьні рэакцыянага элементу ў савецкай грамадзянскай арганізацыі. Толькі наядуна ўдалося ачысьціць Мазырскаю акругу ад падобнага шkodнага элементу. З паданых фактаў мы павінны яшчэ раз зрабіць належныя вывады, бо прычыны, якія парадзілі іх, ляжаць глыбока ў псыхалёгіі тых, хто выхаваўся ў ўмовах строга рэлігійнага дурману і «мракобесія».

Падобная антысавецкая дзейнасць нават невялікіх груп можа мець вельмі вялікія нежаданыя нам вынікі, значна горшыя, чым ад нападу якіх-небудзь варожых узброеных банд, бо някультурнасць і адсталасць вясковага мас-добрая глеба для ўкараненьня ня толькі легенд аб богу, але і затрудненне ў барацьбе за новы быт, за рэвалюцыю ў апошнім.

Саюз бязбожнікаў павінен асабліва ўважліва аднесціся да такога роду фактаў.

А.

ПАРА!

Аб дапамозе сем'ям дэмабілізаваных чырвонаармейцаў і дапамозе начскладу запасаў мы больш гаворым, чым робім.

Прыпамытаем, што да юбілею 10-ці годзья РСЧА абядаў НКП, што гаварылі камгасы, зямельныя органы і што пастанавілі розныя прывыдумы, урачыстыя пасаджэньні аб дапамозе сем'ям чырвонаармейцаў, аб кватэрным пытаньні, аб пашыцы на работу і г. д.

Усе пастанавілі адно: «забраніраваць процант кватэр», «ліквідаваць беспрацоўе», «аказаць дапамогу сем'ям чырвонаармейцаў».

Вывілася, што большасць гэтых пастановаў, далей як падшыўкі да справы, не пайшлі. Прайшло ўсяго 4 месяцы пасля юбілею Чырвонай арміі (г. зн. пасля ўсялякіх аб'ячанняў), як мы сёння зноў друкую факты зноснага бюракратызму факты няўважлівых адносін да сем'яў вайскоўцаў і да дэмабілізаванага начскладу запасаў.

Вывілася, што мы аб гэтым гаворым толькі ў юбілейныя дні, а як толькі яны прайшлі усё забыта. Вінавата ў гэтым большасць райвыканкомаў. Некаторыя райвыканкомы марынуць па 6 месяцаў і па годзе скаргі чырвонаармейцаў. А ў сельсаветах яшчэ горш. Яны адразу накіроўваюць усе скаргі ў рознымі даведкамі ў вайсковую часць, каб апошняя чым-небудзь дапамагла.

Райвыканкомам і сельсаветам трэба было-б ужо ведаць, што ў матар'яльных адносинах вайсковая часць сям'і чырвонаармейца дапамагчы нічым ня можа, што аб гэтым павінен паклапаціцца райвыканком сельсавет і камітэт сялянскае ўзаемадапамогі, што пасылкай справы ў полк РВК і сельсаветы тым самым адрываюць чырвонаармейцаў ад вучобы, прымушаючы яго кляпаціцца аб добрабыце свайі сям'і. У гэты-ж самы час полк прымушае накіроўваць усе гэтыя паперы ў сельсавет, або пракурору, і вось пайшла цяганіна за цяганінай.

На лепш абстаіць справа і з пашылкай на работу дэмабілізаванага начскладу.

На мясцох (у кожнай акрузе) для гэтае мэты створаны спецыяльныя акруговыя камісіі. Камісіі разгарнулі сваю работу, бяруць на вучот дэмабілізаваны начсклад і запашваюць згодна закону процантную брону ў кожным прадпрыемстве і ўстанове. А як даходзіць справа бліжэй, як толькі зьяўляецца дэмабілізаваны з пучкоўкай ад камісіі, дык яго і пачынаюць цягаць.

Прыкладзім прыклады. У Цэнтраземскай броне пашыла дэмабілізаваны былы намонтка камандзіра палка, удзельнік грамадзянскай вайны. Яго трымаў 10 месяцаў на часовай рабоце з аплатам ў 50 руб., а потым зусім скарацілі.

На заводзе «Энергія» таксама марынуецца на часовай рабоце дэмабілізаваны таварыш.

У большасці выпадкаў на работу прыходзіцца пашылаць пасля націску пракурора.

Такія факты можна было-б прывесці і з выдачай кватэр камекладу РСЧА.

Няўважлівыя адносіны да вайскоўцаў трэба зжыць

Пазор бюракратызму і цяганіне

Абслугоўванне чырвонаармейцаў у руках бюракратаў

Мы ня раз друкавалі факты злучынных адносін да скаргаў чырвонаармейцаў з боку некаторых устаноў.

Яшчэ і зараз мы маем шмат устаноў і арганізацый, якія хваляюць хранічнай цяганінай і гучымі адносинамі да патрэб вайсковых служачых.

Падамо некалькіх фактаў:

Чырвонаармеец М-га стралковага палка Хведар Шыпялаў 21 чэрвеня гэтага году падаў заяву ў Бягомльскі райвыканком (Менская акруга) з просьбай залічыць на сацыяльнае забеспячэнне яго сям'ю.

Чакаў, чакаў тав. Шыпялаў адказаў ад РВК, але дарэмна — аб заяве ні гу-гу.

Таму ён паскардзіўся вайсковаму пракурору М-скага корпусу. Апошні 28 сакавіка піша да пам. пракурора Менскай акругі на Бягомльскім раёне адносіну, у якой па-

І ня толькі Бягомльскі РВК. Мы маем яшчэ цэлы рад райвыканкомаў, дзе скаргі чырвонаармейцаў марынуцца, ляжаць пад сукном доўгія месяцы.

Вось Плесчаніцкі РВК. З 8-га лютага ляжыць там заява чырвонаармейца Антона Шыла аб выдачы яго сям'і лесаматар'ялаў і аказаньні матар'яльнае дапамогі.

З 20 лютага ляжыць там заява чырвонаармейца аб матар'яльнай дапамозе яго сям'і.

З 13 сакавіка ляжыць заява аб тым-жа чырвонаармейца Касьян-Ровіча.

Пухавіцкі райвыканком. З 8 лютага ляжыць заява чырвонаармейца Баганіка аб звароце яго сям'і грошай, якія былі пераплачаны за земліўпарадкаваньне. З 8 лютага ляжыць заява Дзімідовіча аб аказаньні дапамогі яго сям'і.

Па-вайсковаму

Звольнены ў запас РСЧА квантны склад яшчэ на ўвесь разьмешчаны на працу.

Рах устаноў пад рознымі адвароткамі ўхіляюцца запашаць з проц. брону камекладам запасаў.

Красном: Атана ў лоб тут на Удааца, бо, відаць, ілбы медныя,—прыдэцца зрабіць абходны манэўр праз адпаведныя інстанцыі.

трабуе прыняць меры да хутчэйшага высвятленьня пытаньня па скаргзе чырвонаармейца Шыпялава і паведаміць аб выніках.

Дні бягуць... За імі тыдні і месяцы... чырвонаармеец чакае адказу ад вайсковага пракурора М-скага корпусу, вайсковы пракурор чакае адказу ад нампракурора Менскае акругі на Бягомльскім раёне, а пам. пракурора чакае... лаўторнага запашаньня з боку вайсковага пра-

Чырвона-Слабодзкі РВК. З 24 сакавіка ляжыць заява чырвонаармейца Хадаровіча аб аказаньні дапамогі яго сям'і.

Грэшны ня толькі райвыканкомы. Цяганіна расквітае таксама ў райземкамісіях, у райкомах ўзаемадапамогі, у сельсаветах і інш.

У Слуцкім раёне ўзаемадапамогі ляжыць пад сукном заява чырвонаармейца Салаўя аб дапамозе яго сям'і.

«Цьвёрдалобія» з Заходняе чыгункі

На Менскім вучастку службы пучі Зах. чыг. камісія па ўпарадкаваньні дэмабілізаваных 7-га студэнта г. г. паслала на работу ў якасьці рахункавода дэмабілізаванага камандзіра запасаў Паўла Тав. Паўль акуратна сираўляўся са свайі работай, атрымліваў, праўда, невялікую пэнсію, але быў здаволен.

Але чамусьці, па невядомых нікому прычынах, адміністрацыя службы пучі Зах. чыгункі не ўзьялі-біла рахункавода Паўля — не надішоў па гусьце. І яна парашыла, як-бы там ні было, пазвабіцца ад дэмабілізаванага камандзіра.

Рапцоў, калі тав. Паўль прышоў на працу, яму нечакана заявілі:

— А ведаеце, т. Паўль, вы з сёньнешняга дня звальняецеся.

— Гэта як звальняецеся, за што?

— Ды так, за тое. Вы не спраўляецеся са свайі работай.

— Я не сираўляюся са свайі работай? Вы хіба жартуеце?

— Ніякіх жартаў. З сёньнешняга дня вы звальняецеся.

І ня глядзячы на пратэст камісіі па ўпарадкаваньні на работу дэмабілізаваных, тав. Паўль быў усё-ж зняты з работы. Адміністрацыя запашыла ў няпрыгоднасці яго да рахункаводства.

— Таму дайце мне іншую работу, — сказаў т. Паўль, — я згодзен застацца нават пучавым вяртаўніком, не адмаўляюся ад любое работы.

Але і вяртаўніком, па думцы адміністрацыі, т. Паўль быць ня можа. Тры разы камісія па ўпарадкаваньні дэмабілізаваных зварачалася да адміністрацыі службы пучі Зах. чыг. з патрабаваньнем аднавіць тав. Паўля на рабоце, але дарэмна. Нішто не даламагае. Не па гусьце дэмабілізаваны камандзір.

С. Гн.

Справы кватэрныя

Атрымаць кватэру або нават пакой — рэч вельмі цяжка. Дэмабілізаваны начсклад запасаў тав. Фаўстовіч дарэмна васьмь разоў некалькі месяцаў змаў з кожным тыдзень абівае парогі камгасы ў пошуках пакою. Гісторыя з пакоем тав. Фаўстовіча досыць цікавая.

Тав. Фаўстовіч мае сям'ю з 4-х чалавек і жылі яны раўей усё ў маленькім, вільготным пакоічыку, разьмерам у 1,5 саж.

«Спачуваччы» тав. Фаўстовічу, камгас запрапанавалі яму самую зьдешні пакой для сям'і пакой. Уста-

ПА САВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ

Бандыцкае гняздо над носам Рэчыцкага РВК

Бандыты ўчынілі самаўд над чалавекам у прысутнасці 100 сялян.

(Ад нашага рэчыцкага карэспандэнта)

У 7 вярстах ад Рэчыцы — у в. КАСТЫНЬ сасела бандыцкае гняздо. Ідэты тэарыююць насельніцтва і дэкуюцца з яго, не боючыся ніког. ня займаюцца грабежніцтвам і зайствам ня толькі ўначы, але і ўдзень. Сям'я, Янка і Міхась Шматаі, гэтыя ж бандыты — браты з в. Карастынь і здаўна вядомыя сваімі злачынствамі. Імён Шматак распачаў сваю бандыцкую дзейнасць яшчэ ў 1918 годзе, калі ў у гайдамацкай дружнае пры нем. к. Бацька гэтага малайца таксама знаў сувязь з немцамі і займаўся тым, што выкраваў камуністы. І даўдз яшчэ вядомыя ўсім браты Шматаі сшыняюць свайі злачынны дзей-

ЯК АДЫЦЬ АХВОТУ АД МЭЛІЯРАЦЫ

(Ад нашага Жлобінскага карэспандэнта)

Жлобінскае мелярацыйнае таварыства «Кастрычні» адно з магутнейшых у Бабруйскай акрузе: налічвае каля 450 членаў. Гэтае таварыства было арганізавана ў 1924 годзе. У наступным годзе яно прыступіла да капацья магістраля і бакавых канаў. У 1926-27 г. пачалося моцнае разгортваньне культур-тэхнічных работ. Да 60 гектараў балот было засяена пашырэннімі культурамі і травані. У гэтым-жа годзе таварыства атрымала на акруговай выстаўцы ўзагароду 1-й ступені — трактар. Аврама таго пры таварыстве быў арганізаваны пракратны пункт з вялікай колькасцю спецыяльна балотных прылад.

І вось наступіў 1928 г., калі на плане акруза прадугледжвалася зрабці залужэньне і засяецца панярднімі культурамі плошчу ў 42 гект. Але пасейны сэзон ужо прайшоў, а

У чым справа? Кто вінаваты ў зрыве пляну? Здаецца, хапала і насення, і угнаенняў, і прылад, і тэхнічнага персаналу.

А справа, аказваецца, у тым, што сяляне, члены таварыства, пачалі моцна сумнявацца ў поспеху інтэсыўнай культуры балота. Пачаўся такі настрой ў 1927 г., калі пасевы ад занадта вялікай вільготнасці балота часткова зусім загінулі, а часткова далі нізкі, перапоўнены сьмяцьцёвымі травамі ўраджай. Чаму? Таму, што балота ня было асушана. Пасевы рабіліся пры наліччы толькі бакавых канаў, якія разьмешчаны адна ад другой на адлегласці 150 саж.

У выніку неўраджай сяляне расчараваліся ў карыснасьці мелярацыі. Заліж да далейшай апрацоўкі балота, правядзеньня нармальнай асушальнай сеткі і ска-

і пакамі чырвонаармейцаў. У хры-
масы спавячалі жанчыну. Гэтым
мі Шматкі ўтварылі самасуд сярод
ага дна над селянінам Літошкам.
Ісь падрабязнасці гэтай справы,
отка прадаў карову. Гэта прывяло
думкі Шматкоў абавязкова вымагіць
і грошы, атрыманыя за карову.
І ніякія хітрыкі не дапамагалі, дык
іні в Шматкоў удзень зайшоў да Лі-
ткі і захацеў яго абрававаць. Апошні
ціў паліўнічую стрэльбу і прымусіў
такта выйсці з хаты. Бандыт, вы-
шы з хаты, стаў над вакно Літошкі
ачаў яму пагразаць:
— Я яшчэ распраўлюся з табой, як
ачу.

Бурны нагласцы бандыта, Літош-
стрэліў у вакно і напас Шматку не-
лькі параніў.
Чынак Літошкі вельмі абурў ба-
а, які няпрывык, каб яму станові-
ў ўноперак дарогі. Шматок зарэ-жа
аў усю сваю хаўру і мінуўся ўда-
за ўпаканым Літошкам.
Зеднага селяніна звалілі, і тады бан-
дкая кампанія пачала раіцца, што з
эрабіць. Бандыты спакайна абмяр-
валі далейшы лёс Літошкі і чакалі,
куль зьбярыцца народ, каб прыняць
ічотковае рашэнне. 100 чал. народу,
о сабраліся, патрабавалі адводу Лі-
ткі ў сельсавет. Шматкі з гэтым не
дзвізіўся і ўчыніў Удасны самасуд,
зарваўшы Літошку на кавалкі.

Пасля крывавага расправы, сельса-
арыштаваў Сямёна і Міхася Шмат-
ў. Але апошні прыгрозілі самасудам
концы Літошкі, калі яна ўдумае па-
ць справу ў суд. Бандытасмеліся
ват заявіць сялянам, што ўсіх тых,
о будзе выступаць сведкамі на судзе
проць іх, яны самі будуць судзіць
ім судом пасля вызвалення, якое,
іх думцы, ня будзе доўгім.
Ізьяве зараз ужо завуляюць, што
едкамі бандыта быць бо ўвешнем,
о бандытаў усёроўна хутка вызва-
ць, і тады калыба ім ня будзе.
Устака гаворыць:
маткоўных ужо шмат раз судзілі за
раціцтва і бандытызм, але ні разу іх
ую не саджалі. Яны адраджаюцца
шма. Які-ж курав будзе свядчыць
роць іх на судзе.

Вельмі цікавыя адносіны старшні
савету да гэтых бандытаў. Старшы-
насьведчыў паставою «мясцовага на-
святства» аб адзёйнасці арышта-
ных Шматкоў. А «мясцовае насель-
тва» гэтак складаецца з трох сем'яў
пактоў. Старшні сельсавету наогул
хадзіўца ў вельмі добрых адносінах
Шматкамі і робіць для іх усё магчымае
амагчымае. Мішлім будзе гаварыць,
звумела, што гэты працэс улады
карыстаецца пашанаю і аўтарытэтам
од сялянства. Быў, між іншым, такі
адак пры падзеі сенажаці. Старшы-
сельсавету надзяліў Шматкоў больш
належаць. Калі сяляне выступілі
роць такога падзелу, дык старшні
заў:
— улада!

раба, урэшце, ліквідаваць бандыцкае
до ў Карастыні. Трэба, каб суд
ова пакараў гэтых бандытаў і рэ-
дзіў каданьне насельніцтва, аб вы-
ныні іх за межы Беларусі.
крамя таго, цікава ведаць чаму га-
міліцыя больш займаецца доўляю
чым бандытаў і асоб, якія тэра-
юць сялянства. Чаму, між іншым,
азу не пасадзілі куды належыць,
агаў Шматкоў пасля таго, як
дзгвалі да адказнасці за разбой і
ва злачынствы. На гэта нажэдана
-б атрымаць адказ ад Рэчыцкіх су-
х і пракурорскіх устаноў.

М. Грыгор'еў.

Вялікі гураган
УРАЎ. (Ад нашага сельгора) 17 лі-
нак Тураван (Мазыршчына) пра-
ва вялікі гураган в ліўнем.
ураган паламаў шмат дрэў, пазры-
страхі, разбурыў некалькі гумнаў.
м в ліўнем ішоў град, якім пабіты
ячмень, бульба і частка жыта. Та-
гураган нішто ня памятае в
Гель.

Але пасейны сезон ужо праішоў
засяднай плошчы можна налічыць
толькі каля 15 гект. Правільнай
кежучы, треба канстатаваць, што
ілян працы сарваны.

Ваянізацыя насельніцтва

Пераабсталяванне Гомельскага вадаправоду

ГОМЕЛЬ. Работы па пераабста-
ляванні вадаправоду ў Гомелі па-
соўваюцца ўперад хуткім тэмпам.
На пераабсталяванне вадаправоду
асыгнавана 750.000 рублёў.
Зараз на работах занята 65 чал.
У бягучым годзе будзе закончаны
ўсе наўдземныя работы. У Заліней-
ным раёне сьвірдзецца артыльян-
ская студыя. Будуецца 17 новых
вадаробных будаў, а рэшта бу-
дзе адрамантавана.

У бліжэйшы час пачнецца пра-
кладка тунэляў над Палескі пера-
езд, што павялічыць цыркуляцыю
вады і палешчыць яе якасьць.
У праекце вадаправоднай пяці-
годкі пераабсталявання вадапра-
воду, прадугледжана пашырэнне
гораду і мясцовай прамысло-
васці.
Абсталяванне будзе закончана
ў 1932—33 годзе.

ду РСМА.
Пры такім становішчы на гэе за-
пытаньне, дае ўсе нашы пачатковы
і абцяганьні?
Такім нядбайным адносінам паві-
нен быць накладзен канец. Пара
пачаць праводзіць у жыццё паста-
новы ўраду аб розных ільготах і да-
памогах сем'ям вайсковых служа-
чых, пара ўзяцца сур'ёзна за гэту
галіну работы. Яе треба праводзіць
не ў юбілейныя дні, не выпадко-
ва, а кожны дзень.

Бясконца часовыя

Паводле існуючых законапала-
жэньняў, дэмабілізаваныя вайскоў-
цы, наступачы на работу, павін-
ны зараз-жа залічвацца ў штат і
прыраўноўвацца да ўсіх рабочых
або служачых.
А між тым, некаторыя адміні-
стратары, прымаючы на прадпры-
емства або ва ўстанову дэмабіліза-
ваных, доўгі час трымаюць іх часо-
вымі, гадамі ня ўводзяць у штат.
Так, напрыклад, на гуцо «Пра-
летары» в 17-га лютага працуюе
«часовымі» у якасці чорнаробчага
дэмабілізаваны Уладзімераў.

На заводзе «Энергія» досыць
доўгі час «марынуцца» часовым
сьлесар, дэмабілізаваны Савінігаў.
І гэтак далей, і гэтак далей.
Трэба каніці на ўшарэдкаваньні
дэмабілізаваных павесці рашучую
барацьбу з такімі зьявамі. Трэба
навучыць «спакойных» адміністра-
тараў адносіцца з большай увагай
да дэмабілізаваных вайскоўцаў і
існуючых аб іх законапалажэньнях.
Л.

26 мая вайсковым пракурорам
было паслана другое запытаньне.
1-га чэрвеня нам. пракурора ад-
казвае: «Па справе чырвонаармейца
Шыпялава паслана адносіна ў РВК
для прыняцця мер».
Зноў чакае пракурор, а з імі і
чырвонаармеец Шыпялаў. Адказу
ад РВК няма ніякага.

21 чэрвеня вайсковы пракурор
зварачаецца да нам. пракурора па
г. Барысаў. Апошні 2-га ліпеня
зварачаецца таксама ў Бягомльскі
РВК і г. д., і г. д.
Бягомльскі РВК застаецца глуха-
нялым. Дагэтуль яшчэ чырвонаар-
меец ня мае адказу на сваю за-
яву і нішто ня ведае, калі ён яго
атрымае.

3 лістоў рабочых

Чаму цэрэмонія з Крэпскім?

Два разы пісалі ў газетах аб абу-
раючых учынках кіраўніка фармы Пры-
луці Крэпскага. АКК—РСІ вынесла
паставою—зьяць Крэпскага в працы
і аддаць за Богаспадарчасьць над суд.
Але кіраўнік трымаецца чамусьці на
пасадзе і дае аб себе вельца.
Нядаўна ён з'януў у малачарню фер-
мы. Як заўсёды, прышоў у п'яным вы-
глядзе. У прыс, гнасьці лакунцоў і пры-
казчыкаў, Крэпскі груба і нагла аблаў
загачыка магазыну і заявіў: «Я зачы-
няю малачарню і ўсіх выганю вон».
Чаму цэрэмонія з старым п'яніцай?
М. Г.

У Пleshчаніцкай райзёмкамісіі
марынуецца заява чырвонаармейца
Гаўроніна аб тым, каб не дапусь-
ці разьдзелу яго гаспадаркі да
яго прыходу в Чырвонай арміі.

У Новосельскім сельсавете (Пу-
хавіцкі раён) чакае свайго лёсу
заява чырвонаармейца Сіротна аб
водпуску яго сям'і сенажаці і г. д.,
і г. д.
Вось факты «дапамогі». Мы лі-
чым, што іх досыць. Яны ясна па-
казваюць, што яшчэ ня ўсё зроб-
лена для зьвішчэньня цяганіны,
што ня досыць добра забеспечана
поўнае абслугоўваньне чырвонаар-
мейцаў, што на гэтым фронце яш-
чэ многага треба дабіцца.

Якасьць культуры

Яшчэ раз прыходзіцца пісаць аб якась-
ці вырабаў МДРК Пайтчыкі скар-
дзяцца, што звоззілі хлеб насычан ва-
дой, пжыжа есьці сырую прадукцыю.
Хлебпаякарня праікаектыву выпус-
кае хлеб значна лепшай якасьці.
Абелы ў сталойцы № 3 значна пата-
нелі. Замест 55 в. каштуюць 40 в. Ста-
лоўка ўзяла курс на абслугоўваньне ра-
бочага сьпакійца.
Але якасьць абедаў пагоршылася, дык
і адносіны персаналу да пакупцоў змя-
ніліся ў дрэнны бок. На што цэрэмо-
ніца в «таным» сьпакійцом. Чагці,
доўгіе чаканьне, спрэчкі з афіцыянтамі
сталі звычайным зьявішчам.
Пайтчыкі № 32248.

кагант запрапановаў яму самому
знайсці для сабе пакой. Узрада-
ваўся т. Фаўстовіч і пачаў шукаць,
а можа і сапраўды сам хутчэй
знойдзе.

Нядаўна на Рэвалюцыйнай вул.
быў вольны пакой. Даведаўшыся
аб гэтым, т. Фаўстовіч пабег у кан-
гас і папрасіў здаць гэты пакой
яму.

Але гэта ня так проста. Ча-
мусьці нехта знайшоўся другі, каму
кангас выдаў ордэр на гэты пакой,
а т. Фаўстовічу далі халодны віль-
готны калідор у 2 в чвэрткаю саж-
ні. Гэты зломчасны калідор пась-
пеў ужо палажыць адзнаку на
сям'ю тав. Фаўстовіча; у яго
захварэлі жонка і дзіця, а пакою
ўсё няма і няма.

Патрабуем перадачы заводу

Бровар 6. Павіцкіга ў Мазыры зпа-
ходзіцца ў арэндзе ў прыватніка Міль-
штэйна. Акрыканком узяў паштаньне
аб перадачы заводу кіраўніцтва мяс-
цовай прамысловасці. Аругоўва суд
вынес належную паставою, але-ж, па
скарзе арандатара, сывава перайшла ў
Вярхоўны Суд.
Пакуль што Мільштэйн праводзіць лі-
нію падрыву вытворчасці: зьменшыў
выраб піва, дазволіў, што-б вада пра-
нікла ў ляжкі, не праводзіць неабход-
нага рамонту.
Рабочыя патрабуюць хутчэйшага вы-
рашэньня пытаньня і перадачы заводу
дзяржаве.
К. П.

Зарплаты не выдаюць месяцамі

Ёсьць рад паставоў аб спаячасовай
выплате зарплаты. Яны не датычаць
саўгасу Негарэззе. Па ўмове адміні-
страцыя павінна выплачваць зарплату
25-га кожнага месца. На справе гэтага
няма. Вылачу пенсіі задагаворь мес-
цамі, выдаюць дробнымі авансамі. Па-
ват зараз не ліквідавана запача-
насьць на зарплате штатным рабочым
за мей-чэрвень. Падзённым яшчэ ня
выплачана за красавік-чэрвень.
Саўгасец.

Дзе лязьня?

У вальцэўным дагаворы на рабочых
лесаліні імя Розы Лясамбург ёсьць
пункт аб рамоне зруйнаванай лязні.
Прайшло 6 месяцаў, а пункт ня вы-
конваецца.
На кожным слоўзе рабочыя памані-
ваюць аб лязні і кожны раз кіраўнік
адказвае, што праўдзёнае МББ чыг. не
адпускае крэдытаў. Шмат паперак па-
слалі ў праўдзёнае—але адказу няма.
— Марынуць наша прапанова, ля
лічацца з імі,—кажуць рабочыя, успа-
мінаючы гісторыю лязні.
Мы лічым, што калдагавор падпі-
ваецца не для жартаў. Раз падпісаў,
калі ласка, выконвай. Б. Шаніра.

Зканомы на здароўі

Старшніча праўдзёна каўбасной фаб-
рыкі арцелі інвалідаў № 4 Лук'яновіч
вельмі «клапоціцца» аб здароўі рабо-
чых.
На другі-ж дзень службы на фабры-
цы Лук'яновіч на справе паказаў сваю
кляпатлівасьць. Рабочым выдалі на абед
гвіду, сьмарэзочную вядліну.
Рабочыя ўзялі скандал, і яны зусім
молі рацыю.
Эканоміць на здароўі яны не дазво-
ляць.
Экспанат пахучай вядліны перададзі
ў рэдакцыю.
—к.

Шырокім фронтам супроць алькагалізму

Мэднарада па барацьбе з алькагалізмам

20-га ліпеня на пашыраным пася-
джэньні калегіі Нар. Кам. Аховы Зда-
роўя быў заслухан даклад доктара
Афононага аб распаўсюджваньні алька-
голю і барацьбе з ім.
Д-р Афонскі падаў вельмі цікавыя
лічбы, якія малюць рост злечыннасці
ў вьвязку з ростам п'янства.
Модна ўзрасьці і душэўныя хваробы
на глебе алькагалізму. 14,6 проц усіх
дурьных хвароб падаюць на алькаго-
лікаў.
Даныя Менскага вэнарэлігчнага дыс-
пансэру гавораць, што 65 проц. праі-
шоўшых праз яго, упершыню захварэў-
шых, вэнарэяў, зварзіліся, будучы
п'янымі.
У 1926-27 г. па БССР было прадаана
640.000 вьдзер гарэлкі, а ў 1927-28 г.—
900.000 вьдзер. Неабходна прыняць рад
мер да барацьбы з небяспэчным сацы-
яльным злом.

Ня будзем пакрываць п'я-ніц і хуліганаў

Шмат гаворым аб п'янстве і хулі-
ганстве. Наша савецкая грамадз-
касьць запікаўлена пытаньнем ба-
рацьбы з алькагалізмам, імкнецца
вырваць хуліганства з каранем.
Аднак, савецкай грамадзкасьці не-
абходна ведаць, што яна часта, сама
таго не заўважаючы, пакрывае п'я-
ных хуліганаў.
Вельмі часта бывае, што міліцы-
янер, затрымліваючы п'янага «ма-
лойчыка», сустракае ня толькі су-
праціўленьне з яго боку, але і злосьны
выкрыкі грамадзян, што стаяць
навокал: «Вы навошта ўзялі за руку,
за ўбраньне», «Вы навошта цягнеце
яго» і г. д. Рэдка калі грамадзяне
дапамагаюць міліцыянеру ўціхамі-
рыць хулігана.
Нярэдка вынайдкі, калі затрыманы
наўмысьля піша заяву начальніку
міліцыі са скаргаю на незаконнае
яго затрыманьне, трубае абходжань-
не, пабоі і г. д. Міліцыянеру ў такіх
выпадках пачынаюць цягнуць для до-
пыту толькі таму, што ў аддзялень-
не міліцыі нікто са сьведка не зья-
віўся разам з затрыманым.
«Мая хата з краю», так разважа-
юць грамадзяне, і ніякай дапамогі
міліцыянеру пры затрыманьні п'яна-
га дэбашыра ня робяць. Грамадзяне
старавуцца быць у баку, каб «ня
ўблытвацца ў гісторыю».
Савецкая грамадзкасьць павінна
завярнуць на гэта зьявішча ўвагу.
Бо такая бестароньнасць толькі па-
гурае хуліганству, а ня зьлівае яго.
М.

Што неабходна ў барацьбе з п'янствам

Гутарка з заг. культаддзелам ЦСПСБ тав. Кулаком
Якія меры неабходна ў першую
чаргу прыняць для барацьбы з п'ян-
ствам.
Па магчымасьці больш скараціць
сетку піўных і спіртусовых крам,
асабліва ў рабочых раёнах.
Пры заводах і прадпрыемствах
стварыць ячэйкі ў дапамогу тавары-
ству па барацьбе з алькагалізмам і
ўцігнуць у гэтыя ячэйкі шырокія ма-
сы рабочых.
Неабходна стварыць адзін вялікі,
добра абсталяваны кіно-театр, дзе-б
рабочы мог правесці вечар за гарба-
таю, за шахматамі, за кнігаю і... нават
за шклянкаю піва. У культурных аб-
ставінах—гэта будзе менш небяспэ-
чным, а можа і зусім бяспэчным,
бо адразу пазавіць рабочага магчы-
масьці выпіць шклянку піва ні ў
якім разе нельга.
У Менску такім кіно-театрам можа
быць «Дом Культуры», дзе памяш-
каньне дазваляе праводзіць шыро-
кую культурную работу.
Нядаўна адбылося парада культ-
працаўнікоў ЦП саюзаў па пытаньні
аб барацьбе з алькагалізмам, якая
намеціла рад важных практычных

У п'яным чадзе

Усе ў Барысаў добра ведаюць рабо-
чага Уладзімера Буцько, як хулігана,
п'яніцу і прагудышчыка.
Яшчэ зімо ён ударыў нажом чырво-
наармейца. Ніякіх мер да хулігана пры-
нята ня было, толькі зьволеныя в працы,
як злосьнага прагудышчыка.

Прагулы з-за п'янства

Сярод нашых рабочых шырока раз-
віта п'янства.
Сыстэматычна д'е адна чвэртка рабо-
чых фабрыкі.
П'юць у часе працы, п'юць і дома і
потым ня выходзяць на работу два-тры
дні.
Рабочы тав. Чарнецкі атрымаў суро-
вую вымову з паярэджаньнем аб звань-
неньні за го, што ён пасля «лавойкі»
тры дні ня прыходзіў на работу.
Рабочы Ваўчыноў з набівачнага пэку

Фабком не змагаецца з гэтым злом

Сярод нашых рабочых шырока раз-
віта п'янства.
Сыстэматычна д'е адна чвэртка рабо-
чых фабрыкі.
П'юць у часе працы, п'юць і дома і
потым ня выходзяць на работу два-тры
дні.
Рабочы тав. Чарнецкі атрымаў суро-
вую вымову з паярэджаньнем аб звань-
неньні за го, што ён пасля «лавойкі»
тры дні ня прыходзіў на работу.
Рабочы Ваўчыноў з набівачнага пэку

Сярод нашых рабочых шырока раз-віта п'янства.

Сыстэматычна д'е адна чвэртка рабо-
чых фабрыкі.
П'юць у часе працы, п'юць і дома і
потым ня выходзяць на работу два-тры
дні.
Рабочы тав. Чарнецкі атрымаў суро-
вую вымову з паярэджаньнем аб звань-
неньні за го, што ён пасля «лавойкі»
тры дні ня прыходзіў на работу.
Рабочы Ваўчыноў з набівачнага пэку

ДОКТАР І ПРЭСА

Спатканьне каля ложку хворага

Спатканьне доктара і прэсы... Спатканьне для лівідацыі венарэўменіяў, для ўзмацнення суваі паміж мэдыцаўнікамі і друкам.

Рэспубліканскае бюро мэдыцынскае сэкцыі, лічачы гэту задачу сваячасовай і неабходнай, арганізавала дыспут на тэму: «Доктар і прэса».

На жаль, дыспут наладзілі для вузкага кола дактароў, не запраціўшы нізавога мэдыкаўналу і раб-коруаў.

Дактары нездаволены друкам. Для іх, калі судзіць па словах д-ра Сітэрмана, выхадны, беспалотны дзеяч—панядзелак, калі яны не чытаюць нашых газет, якія стракацця зметкамі аб дрэннай працы дактароў.

— Доктар працуе ў цяжкіх ма-гар'альных умовах, з вялікай па-агрузкай, пры наяўнасці вялі-кавану мэдыкаўналу. Асабліва цяж-ка сельскім дактарам, якія сама-ахварна працуюць з раніцы да позынай ночы, часта пры капціцы, без неабходнага інструманту, пры кепскім абсталяванні.

— Гэтыя аб'ектыўныя ўмовы ня могуць ня выклікаць нездаваль-нення застрахаваных, скаргаў на грубасць, наўважлівыя адносіны, кепскі догляд.

— Друк ня ўлічвае гэтых аб-ектыўных умоў, змяшчае без пра-веркі скаргі застрахаваных і ча-ста адмаўляецца друкаваць абвяр-жэньні.

Аб гэтым гаварылі многія з пры-сутных, у тым ліку і сакратар ЦП саюзу мэдыкаўналу.

— Вразумела, ёсьць шмат памы-лак, ёсьць паасобныя выпадкі аб-рачючых адносін да хворых—пішэце аб іх, але не клімаце сумленных, аддальных мэдыкаўнікаў, якія ві-наваты толькі ў тым, што яны валіцца з ног ад стомленасці, зна-рыўшыся над цяжарам трудных у-чюў работы.

— Другі, — ваяўлялі дактары, — змяшчае скаргі на доктара, але рэдка-рэдка друкуе матэрыялы аб становішчы больніц і амбуляторый. Вы, газэтчыкі, рэдка зьліўаецеся ў нашы ўстановы, вы з большай ах-вотай заглядаеце ў панчошныя май-стэрні, чым у больніцы і амбуля-торыі.

Выступала да дзесяці дактароў, і ўсе, як адзіны, п-трабавалі... рэпа-ртура пахай ён піша аб нас.

— А вы чаму стаіце з боку, — задалі завопытае пытаньне прадстаў-нікі рэдакцыі «Зьвязда», «Рабо-

чыі» і «Апяр», — чаму вы часа-мі пішаце акадэмічныя артыкулы аб хваробах, часцей—рапарты з абвяржэньнямі на зметкі застра-хаваных і амаль што ніколі аб становішчы мэдыкаўналу ў вашай установе.

Ёсьць-жа аб чым пісаць, су-часны перыяд патрабуе выяўленьня ўсіх балячак на нашым целе.

— У цесным коле, цішым дак-тары гавораць аб нядбайных адно-сінах акруговых і раённых уста-ноў да справы мэдыкаўналу, аб аб-рачючых неатычных учынках сваіх калег, але ня выносяць гэтага «сьмецьця» за сьцены саюзу, або бюро сэкцыі на суд грамадзкае думкі. Гэта паказвае на невыстар-чальную грамадзкую самасьвядо-масць, на пэўную каставасць у асяродзішчы дактароў.

Цікавыя адказы далі на гэта дактары Монасзон і М. Поляк:

— Доктары самі бяцца пісаць— «а што скажа наш шэф, што па-думаюць калегі, што падумае Нар-кэмаат Аховы Здароўя і наогул... «княгіня Мар'я Аляксееўна».

— Заметкі рабкоруаў друкуюцца рэдакцыяй ахвотна, а артыкулы дактароў ідуць у «архіў».

Гэтае няправільнае абвінавачаньне парывалі прадстаўнікі прэсы:

— Другі вельмі ўважліва, вельмі спачуваюча адносіцца да працы нашага мэдыцынскага персаналу. Рабкоруа, рабочыя маюць права скаргацца на рэдакцыю за вельмі асьцярожны і суровы падыход да іх скаргаў на мэдыцынскі персанал. Улічваючы цяжкія ўмовы работы дактароў, газэты старанна правя-раюць зметкі і друкуюць толькі аб выключных выпадках грубасці і зьдэкаў з застрахаваных.

Газэты чакаюць, што доктар-акты-вісты дапаможа ім наладзіць справу аховы здароўя, палепшыць абста-ноўку работы нашых больніц і амбуляторый.

Больш самакрытыкі, менш бо-язьні «шэфа», больш сувязі з са-вецкай грамадзасцью!

Закрываючы сход, сакратар ЦП тав. Вашкевіч падкрэсьліў кар-рысныя вынікі спатканьня мэдыкаў-налу і працаўнікаў друку і вы-казаў упэўненасць, што дыспут усклаўне масу мэдыцынскага пер-саналу.

Аўг. Бутомаў.

Ад рэдакцыі: Мы чакаем водгу-каў на пытаньні аб «доктары і прэсе» з боку дактароў, якія ня прысутнічалі на дыспуте, а так-сама з боку ўсяго мэдыцынскага персаналу.

МЕНСК

Будучая Менская аўтаматычная тэлефон-ная станцыя

Хуткасьць, дакладнасьць і беспамылковасьць

Далейшае забесьпячэньне патраб-Менску ў тэлефонных устаноўках будзе тэрмінальна невыстарчальнай ёмістасьцю тэлефоннай станцыі. Гэта ёмістасьць дасягае максымаль-на 1800 абанэнтаў, а да канца 1929 г. яна будзе вычарпана. З другога боку, памяшканьне тэлефоннай станцыі невыстарчальна прыставава. Гэта адцягвае працу па радыялізацыі.

СНК БССР прыняў пастанову аб пабудове ў Менску аўтаматычнае тэлефоннае станцыі тыпу такіх станцыяў, як у Растове. Прынцып такога станцыі заключаецца ў тым, што ролю тэлефоністае выконвае спецыяльны апарат, які знаходзіцца на станцыі. Тэлефонны апарат адрозьніваецца ад апарату, які працуе зараз у Менску толькі тым, што на ім ёсьць табліца—дыск з 10 лічбаў. Шляхам прасоўваньня дыску атрымліваецца патрэбны нумар. На станцыі кожнаму апарату садзейнічае яго «шукацель», які кручком зачэплівае даны абанэнт-нумар. Калі патрэбны нумар за-няты, то станцыя адказвае гудком.

Перавага аўтаматычнага тэлефо-ну відавочна: патаняе эксплёата-цыйныя выдаткі, дакладнасьць, беспамылковасьць. Замест вялікага памяшканьня, якое займае зараз тэлефонная станцыя, патрэбна па-мяшканьне ўсяго толькі ў 10 кв. мэтраў. Пры ёмістасьці на 3000 абанэнтаў, якую маркуецца надаць аўтаматычнай станцыі ў Менску, патрабуецца ўсяго некалькі чалавек абслугоўваючага персаналу. Тэле-фонная станцыя з цэнтральнай ба-тарэяй пры той-жа ёмістасьці па-трабуе мінімальна 150 чалавек адных тэлефаністае. Акрамя ўсяго, аўтаматычная станцыя забясьпечвае захоўваньне сакрэту перагавораў.

На пабудову аўтаматычнай стан-цыі і памяшканьня для яе патра-буецца прыблізна 1.200.000 руб., пры чым, пабудова можа быць выканана ў працягу аднаго году.

Пытаньне аб водпуску на пабу-дову сродкаў разглядаецца ў су-часны момант у Нар. Кам. Пошты і Тэл. СССР. Часткова сродкі на пабудову будзь магчыма адпусча-ны СНК БССР.

Радыёфікацыя БССР

Беларускім таварыствам «Радыё-перадача» распрацаваны пяцігадовы плян радыёфікацыі і радыё-пера-дачы. Паводле гэтага пляну мар-куецца радыёфікаваць парамы, хаты-чытальні, рабочыя пасёлкі, інтэрнаты пры сямігодках, праф-сінолах і тэхнікумах і 3 гарады: Менск, Гомель і Віцебск. Радыё-фікацыя будзе праведзена шляхам устаноўкі цэнтральнага магутнага ўзмацніцеля з трансляцыяй ва ўсе рабочыя клубы, заводы, фабрыкі і

пляцоўкі, а таксама ў 20 вёсак у паказальным парадку. У першы год радыёфікуецца 80 хат-чыталь-ні і нармаюў, адна вёска Менскай акругі на 100 двароў з цэнтраль-ным ўзмацніцелем і драцянай пра-водкай ва ўсе хаты.

Зараз «радыё-перадача» мае свой музыкальны ансамбль з удзелам лепшых музыкальных сіл гораду. Да ўдзелу ў канцэртах прыцягва-юцца: музтэхнікум, беларуская ванэда і ўсе тэатры.

Чаму павышаецца плата за перасылку лістоў

З 15 ліпеня г. г. павышаецца плата за перасылку па пошце ліста да 10 к., а за перасылку карткі да 5 кап. На першы погляд гэтае мэрапрыемства як быццам разьмозжывае а палітыкай улады аб зьніжэньні цэн. Але сярэва ў тым, што павышэньне платы за ліст і картку нічога агульнага з нейкі-небудзь зьме-наль цэн на тавары і прадукты ня мае. Чым-жа яно выклікаецца?

Савецкая ўлада значна палепшыла паштовую службу ў вёсцы. На ўтры-маньне высокай паштовай сувязі яна тратыць у дзясці раз больш, чым тра-цілася на гэта ў двааьны час. Больш-шая частка сьляна мае магчымасьць атрымліваць пашт лісты і газэты ў хатце, чаго раней зусім ня было. У дэ-рвалюцыйны час месцачковае і высо-ка-

2 ліпеня быг. году абслугоўваньне на-сэльніцкіх пунктаў даведзена да 50 проц., а насельніцтва—да 80 проц., на што, вразумела, выдаткавана значная коль-касць сродкаў ведаства сувязі.

Яшчэ горш была справа па абслугоў-ваньні высокага насельніцтва тэлефо-най сувязью, якая ў гэты час супроць дэ-рвалюцыйнага часу завалічылася на 90 проц. Але значная частка высокага на-сэльніцтва ўсё-ж застаецца яшчэ без паштовага абслугоўваньня. Апрача та-го, пошта ў вёсках і гарадох застаўля-ецца рэдка, дзякуючы гэтаму лісты, і асабліва газэты і часопісы, дастаўляюцца з вялікім спавыньнем і неакурэтна. Што-ж датычыцца да абслугоўваньня шчыроўных рабочых і сялянскіх мас тэле-фонаў та-адна, то трэба адзначыць, што

Сход старшынь Фабзаймясцкомаў

САЎТРА, У ПАНАДЗЕЛАН, 23 ліпеня а 7-й гадзіне ўвечары, у лютым сьдзе клубу ДРУМАРОЎ (Левінская, 30) адбудзецца

на чырвонаармейскія лісты, панізіць плату за перасылку газет і часопісаў, каб патаніць іх кошт і зрабіць даступ-нымі для насельніцтва, даць ільготы ровным навуковым установам па пера-сылцы ўсялякага роду ведаў і ўзораў, якія дапамагаюць паліпшэньню гарад-ка і высокае гаспадаркі. Вразумела, паштовае ведаства ня толькі мае ніз-кія тарыфы, якія затраўляюць яго пра-цу, але нясе вялікія дадатковыя страты па перасылцы паштовых адраўляньняў чырвонаармейцаў, газет і часопісаў і адраўляньняў навуковых устаноў. Пры гэтых умовах яно павяўляе магчы-масць палепшыць паштовою і тэле-фонною службу, а паліпшаць яе неабходна бо, хронічна страждзе

Ад'езд т. Чарвякова ў Маскву

У сувязі з ад'ездам у Мас-кву тав. Чарвякова А. Г. для выкананьня абавязкаў стар-шыні ЦВК СССР, часовае вы-кананьне абавязкаў старшыні ЦВК БССР ускладзена на т. Хацкевіча А. І.

Да нападу на стар-шыню заўкому хле-базаводу

Рабочыя патрабуюць паказаль-нага суду над хуліганам

Як толькі нашым рабочым стала вядома аб хуліганскім нападзе Боціка на старшыню заўкому т. Штэйнгарта і прадстаўніка моладзі т. Ні-сэндбаума, яны сабраліся на па-зачарговы сход.

Рабочыя выказалі сваё над-звычайнае абурэньне хуліган-скім нападам на заводскія актывісты і аднагалосна па-станавілі—патрабаваць пака-зальнага суду на заводзе і су-ровага пакараньня хулігана.

Пяк.

5.647 даплатных лістоў

З 15-га ліпеня ўведзён новы паштовы тарыф на ашлату лістоў і картак. Ня глядзячы на тое, што аб ім было шыро-ка абвешчана, за апошнія чатыры дні менскай паштова-тэлеграфнай канторай было вынята з скрынак па горадзе 5.647 лістоў, ашлатаных па старым тарыфе. Напамінаем чытачом, што перасылка ліста цяпер каштуе 10 кап., а карткі—5 кап.

Радыё-перадача

Панядзелак—23 ліпеня

7.00—7.25—Інфармацыя СНК БССР, 7.25—8.05 Беларускае радыёгазэты (в літ. адл.), 8.05—8.30—Хуліганства і яго шкоднасьць для вытворчасці, 8.30—11.00—Канцэрт-тэмавы.

СУД

Сёньня пачынаецца слуханьне справы Сукеніка

Сёньня а 10 гадзіне раніцы ў памяшканьні Менскага акру-говага суду (вуліца Карла Марк-са дом № 5) распачынаецца слуханьне справы былога на-чальніка 4-га аддз. Менскай гарадзкой міліцыі Якуба Сукеніка, які абвінавачваецца ў сы-стэматычных зьдэкаў з насельніцтва г. Менску, распра-це і іншых зьложываньнях на займанай пасадзе. Па справе выступае дзяржаўным абвіна-ваўцам нам. пракурора Гарт і абаронцам Краўзе.

Працэс працягнецца некаль-кі дзён.

Сымулянтка

Ганна Анушкевіч добра знаёма мен-скаму насельніцтву, асабліва хатнім гаспадаркам. За апошнія тры гады яна абабрала рад кватэр і ня раз бы-ла затрымана.

13-га чэрвеня гэтага году за адну з паказаў яна была засуджана на сур-дом 2-га вуч. да 6 месцаў пазбаў-леньня волі, але па Кастрычнікавай амністыі яе вызвалілі.

Праз некаторы час абабралася Анушкевіч грамадзяне праз рэдакцыю «Зьвязды» зноў узбудзілі пытаньне аб прычымненні зьдэкаў да адказнасьці з тае прычыны, што яна не пераста-ла займацца пакаражамі.

Перад судом Анушкевіч апраўда-лася:

— Я не вінавата, у мяне такай авароба—красьці. Муж мой зараб-ляе 100 рублёў у месяц і я не га-даю.

Але экспэртывай было ўстаноўле-на, што ніякай клетманілі Ану-шкевіч не асэрэ, што яна робіць па-каражы зусім сьвядома, таму павінна адказаць за свае ўчынкы.

Нарсуд 1-га сучастку прымаварыў зьдэкаў да аднаго году пазбаўлень-ня волі. Апрача таго, суд пастана-віў спачаць з Анушкевіч у кармыць абакраджэння ён. тр. Ільіна 112 руб. 59 к. і Шубінай—110 р. 25 к.

Папраўкі

У артыкуле т. Акучыца «Рэаргані-зацыя сеткі с. г. нааэрацыі», («Зьвя-зда» № 167) па чыота-тэхнічных пры-чынах прапушчаны наотунны абзац.

Па пытаньні аб садова-га-роднічнай кааперацыі Іонюе і та-каа думка, што, паколькі садоў-ніцтва і гародніцтва будзь аб-вядзаны ў буйна-раённую нізаво-вую сетку, а таксама, панольні гэтаа справа ў галіне збыту патрабуе надзвычайнай гібнась-ці апарату, а праца яго, дзякуючы невялікаму раёну дзейнасьці апрацоў, можа быць нэрэнта-бэльнай,—ня трэба арганізаваць акруговыя саюзы, а неабходна скласьці сыстэму з двух оту-пеннай—нізавоўні і Беларэаю. У тых акругах, дзе гэта неабходна, Беларэаю мог-бы адкрыць овае аддзяленьне, што забясьпечыла-б больш гібкую працу і апрацоў-

Паведамленьні

— Гаррайком КП(б)В сучас-на рэдакцыяй газ. «Зьвязда» пача-юць, што ў панядзелак 23 ліпеня а 7 гадз. увечары склікаецца на рэдакцыійных калені наступнае зэт наступных прадрпрыемства вод. Меліцэві, Дрэвапрац-1 і 2 друкарні, Беларэаю, Віце-бск, Пралетары, кааэрацыя, пра-царчавікоў, «Зьвязда», прац. ка-роў, прац. кал. абумікаў, кал. шорнікоў, с. будаўнікоў, ва-буд. трэст, Белдзяржбуд, Дзі-міці.

Парада адбудзецца ў памяш-каньні гаррайкому КП(б)В.

У парадку дня: Масовае абсьледаваньне пра-цы партэвельнаў і задачы на-шых газет.

— У сараду, 25 ліпеня, а ўвечары ў залі пасаджываюць усе чытачы і слухачы.

Растрата ўтрас

Іа трое: былі закупленыя праўленьня Заслаўскага спач-таварыства Казлоўскі, былі шымя таварыства Казлоў і тар Сушко.

Галоўным «прэсам» зьяўля-лоўскі. Карыстаючыся праў-праўленьня, ён шыляем розны-нацыі на працягу тры год, матычна прысвоіла сабе тры-жывецкага таварыства.

«Мэтадай» для прысвоень-шай у Казлоўскага было шы-лічэ ў 1925 годзе ён купіў у гандляроў Элізбэра, Бруна і папэры і магоркі. Раўны і стаілі ў касу таварыства да-даньня ўзлітых ім раней а-прыватнікам выдаў на тэму-вэксалі. Потым вэксалі был-лены спажывецкім тавары-аасебе тако-ж Казлоўскага.

Такім чынам, таварыства за закупленыя Казлоўскім та-разы.

Ужываліся Казлоўскім і і-тады, як, напрыклад, паш-сум у фактурах, памышчы на якія выдаваліся вэксалі і вэксалі.

У студзені 1928 г. Казлоў-май на вэксалі ад Бел-аасанс на загатоўку збожжы-таў 1.800 руб. Гэтыя вэкс-жыме, т-га выкупіла, а 1.800-лоўскі прысвоіў сабе.

Усяго за тры гады свай-Казлоўскі прысвоіў сабе 511-35 к.

Другі «зрой» — былі спажывецкага таварыства. Будучы лічэ казначэй вэ-ціў з сродкаў таварыства 85 кап.

Сьледствам выяўлена, што-лоў, так і бугмалтар тав. Сушко ведалі аб усіх учынках-шчыка Казлоўскага і ня пра-прычымалі яго да адказна-нават баранілі яго.

Калі ў 1927 годзе бугмал-ко даведзёў аб прысвоеньні-скім 1.800 руб., ён з вэксалі-аонёс гэтыя грошы на раён-лоўскага, бараніўшы яго ад-адказнасьці. Такім-жа чынам-валіся і ўсе іншыя камбіна-лоўскага.

Менакспракуратура за вэ-сьледства на гэтай справе і-ле ў акруговы суд, дзе ў-час яна і будзе слухацца.

САЎТРА, У ПАНАДЗЕЛАН, 23 ліпеня а 7-й гадзіне ўвечары, у лютым сьдзе клубу ДРУМАРОЎ (Левінская, 30) адбудзецца

СХОД СТАРШЫНЬ ФАБЗАЙМЯСЦКОМАЎ

